

KÊU CẦU CHÚA JÊSUS ĐẾN

Chúng ta đọc Lời của Chúa. Trong Phúc âm Ma-thi-ơ, chương—chương thứ 8, bắt đầu với câu thứ 23, chúng ta đọc điều này:

Và khi Ngài đã xuống thuyền, các môn đồ đi theo Ngài.

...thình lình, nổi một cơn bão lớn trên biển, đến nỗi sóng biển dậy phủ thuyền: nhưng Ngài đương ngủ.

Và các môn đồ của Ngài đến gần, và đánh thức Ngài, mà thưa rằng, Lạy Chúa, xin cứu chúng con với, chúng con hầu chết.

Và Ngài phán cùng họ rằng, Hỡi kẻ ít đức tin kia, có sao các người sợ hãi? Rồi Ngài đứng dậy, và quở trách gió và biển; thì liền yên lặng như tờ.

Nhưng người đó lấy làm lạ, nói rằng, Người này là ai, mà ngay cả gió và các biển cũng vâng lệnh Người!

2 Chúng ta hãy cúi đầu cầu nguyện giờ này.

3 Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng ta rất vui mừng tối nay biết rằng Đấng vĩ đại này làm cho gió và biển vâng lời Ngài hiện ở với chúng con. Chúng con biết ơn rằng chúng con có lời chứng vĩ đại này về sự sống của Ngài cho đến ngày hôm nay, và biết rằng Ngài là Đời đời, và Ngài có thể không bao giờ chết. Ngài vẫn sống mãi mãi, và đã bày tỏ lòng thương xót lớn lao của Ngài cho chúng con, con cái của con người trong những ngày này. Chúng con là một dân có nhu cầu, Chúa ôi, rất cần đến nỗi không ai khác có thể đáp ứng nhu cầu của chúng con ngoài Ngài. Vì vậy chúng con đang trông đợi Ngài tối nay đến trong sự nhóm lại của chúng con ở đây, và bày tỏ chính Ngài cho chúng con, bởi sự tha thứ tội lỗi của chúng con, làm gia tăng đức tin của chúng con, Chúa ôi, và chữa lành bệnh tật và đau khổ của chúng con. Và khi chúng con đi về nhà, tối nay, xin cho chúng con được sung sướng, nói như những người ở Em-ma-út, “Lòng chúng ta há chẳng nóng nảy trong chúng ta khi Ngài nói chuyện

với chúng ta dọc đường sao?” Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Ngài. A-men.

Mời anh chị em ngồi.

4 Tôi hầu như giống như Xa-chê; những điều này luôn luôn quá gần gũi với tôi. Tôi muốn nói chuyện với anh chị em chỉ trong giây lát bây giờ trước khi chúng ta cầu nguyện cho người đau. Cảm ơn anh chị em vì sự hợp tác tốt đẹp của mình, và tin vào Thánh Linh, tối hôm qua, trong khi chúng ta đang nói, tin rằng đó sẽ là sự tuôn đổ lớn về những ơn phước của Ngài.

5 Luôn luôn nhớ vì điều gì chúng ta ở đây, đó là cố gắng gia tăng đức tin của anh chị em vào sự Hiện diện của Ngài, để anh chị em có thể nhận được điều mà anh chị em cầu xin. Thế thì, bởi đức tin, anh chị em tin.

6 Bây giờ, hãy nhớ, ơn phước cứu chuộc đã từng được mua rồi. Cái giá phải trả là, chỉ có một cách mà anh em sẽ có thể nhận được nó, là tin nó và chấp nhận nó. “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của sự xưng tội của chúng ta.” Tiếng Hê-bơ-rơ nói ở đó, chữ Hê-bơ-rơ, nói, “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của sự xưng tội chúng ta.” Tuyên xưng, và xưng nhận, là điều tương tự, dĩ nhiên. Vì vậy chúng ta...Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của sự xưng tội của chúng ta, do đó Ngài không thể làm điều gì cho chúng ta cho đến khi trước tiên chúng ta xưng nhận rằng Ngài đã làm điều đó. Và rồi khi chúng ta xưng nhận nó, thì Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, một đấng trung bảo, để đi làm điều đó và làm cho nó đúng. Vì vậy chúng ta cầu nguyện, tin cậy nơi Đức Chúa Trời tối nay, vào sự nhân từ và thương xót của Ngài, rằng Ngài sẽ ban cho chúng ta ân điển dồi dào của Ngài, tối nay. Và bây giờ, hãy nhớ, anh chị em phải chấp nhận nó.

7 Bây giờ chúng ta sẽ cầu nguyện cho người đau trước khi chúng ta ra đi, đặt tay trên họ, nhưng tôi ước gì anh em có thể có đủ đức tin để không phải có điều đó. Tôi ước gì anh chị em có thể cứ đưa tay lên và nói, “Lạy Chúa Jêsus, con tin Ngài. Con—con...” Người ấy tin Lời.

8 Bây giờ, hãy xem, Đức Chúa Trời khác hẳn với chúng ta. Nếu—nếu chúng ta nói điều gì đó để anh em làm, và anh em

không tin điều đó, ồ, chúng ta sẽ nói, “Hãy để mặc họ. Họ không phải tin điều đó.” Nhưng điều đó không phải là Đức Chúa Trời là Cha chúng ta. Ngài thường xuyên sẽ làm điều gì khác để khiến bạn tin. Ngài đang cố gắng giữ Lời Ngài, và Ngài sẽ giữ Lời Ngài.

⁹ Vậy thì lý do Ngài đang làm những điều mà Ngài đang làm bây giờ, là bởi vì Ngài đã hứa làm chúng. Không phải Ngài phải làm điều đó; nhưng Ngài đã hứa làm điều đó, và đó là sự tự tin của chúng ta rằng Ngài luôn giữ lời hứa của Ngài.

¹⁰ Bây giờ mỗi người trong anh chị em, khi anh chị em đau ốm, những người thân yêu, và vân vân, đặt để, nếu họ không thể... giống như cô bé ở đây, cô ấy còn quá trẻ, và cô ấy ở trong tình trạng đó; chỉ khi anh chị em tin, hãy đặt tay lên đứa trẻ trong khi buổi nhóm đang diễn ra. Những người khác, mà có những người thân yêu, trong lòng anh em đang nghĩ về họ; bởi đức tin nâng họ lên ngay trước mặt Đức Chúa Trời, trong lời cầu nguyện. Bây giờ, và, do đó, thế thì hãy tin. Khi điều gì đó xảy ra, bạn...

¹¹ Bạn không thể ép mình tin. Bạn, đó là điều gì đó, đó là phẩm chất ở trong bạn. “Đức tin là thực thể,” không phải chỉ là một sự tưởng tượng. “Đó là thực thể của những điều mình đang trông mong, bằng chứng của những điều mà anh em tin, và anh em không thấy.” Và tất cả, toàn bộ áo giáp Cơ-đốc nhân bây giờ, hãy nhớ, là bởi đức tin. Tất cả siêu nhiên, tình yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhân từ, nhu mì, nhẫn nại, đó là tất cả những điều không thấy được. Đó là toàn bộ áo giáp Cơ-đốc. Cơ-đốc nhân luôn luôn nhìn vào những điều mà người đó không thấy, bởi vì người đó đang nhìn vào một lời hứa.

¹² Ở đây cách đây một thời gian, nhiều năm, tôi đã được mời đến, một lần, trong một bệnh viện, để cầu nguyện cho một cậu bé sắp chết, vì bệnh bạch hầu đen. Tôi đã trích dẫn điều này nhiều lần, bởi vì đó là một trường hợp rất nổi bật đối với tôi. Người cha thì đúng hơn là một người lớn tuổi, và người mẹ. Và người thiếu niên này khoảng mười bốn tuổi, tôi đoán vậy, và cậu ấy là đứa con duy nhất của họ. Và anh ta đang hấp hối, với bệnh bạch hầu đen, và điều gì đó đã xảy ra với tim cậu ấy. Cậu ấy đã bất tỉnh. Và họ chỉ...Cậu ấy chỉ, ồ, chỉ—chỉ hầu như không còn sống; Tôi quên nhịp tim của—của cậu ấy là gì; sự hô hấp rất thấp.

13 Và người cha già cứ đến thăm buổi nhóm, và cầu xin, gặp người quản lý, và mọi người. “Hãy đến, cầu nguyện! Hãy đến, cầu nguyện! Chỉ thế thôi, hãy đến bệnh viện và cầu nguyện.”

Người quản lý nói, “Mang cậu ấy đến buổi nhóm.”

14 Nói “Chúng tôi không thể di chuyển nó khỏi bệnh viện. Nó sắp chết.” Và nói, “Nếu Anh Branham sẽ đến, cầu xin Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ ban cho điều đó.”

Tôi nghĩ, “Thật là một đức tin!”

15 Tôi đã đến bệnh viện, và các bác sĩ không cho tôi vào. Họ nói, “Không, anh là người đàn ông đã có gia đình, anh có con.” Billy Paul lúc đó còn nhỏ. Nói, “Anh không thể đi vào,” nói, “bởi vì anh có một đứa con.”

16 Và tôi nói, “Bây giờ, tôi đã hiểu rằng chính bác sĩ là người Công giáo.” Tôi nói, “Nếu linh mục muốn ban những nghi thức cuối cùng cho đứa trẻ, nếu nó là người Công giáo, anh có cho phép ông ấy đi vào không?”

17 Nói, “Điều đó khác hẳn. Linh mục không có con.” Thấy không? Nói, “Anh sẽ mang mầm bệnh cho con anh.”

18 Và tôi nói, “Nhưng, nhìn này, thưa ông. Hãy để tôi chịu trách nhiệm. Tôi sẽ ký giấy. Tôi sẽ chịu trách nhiệm. Nếu tôi không có đủ đức tin để đi vào đó thì vì điều đó, tôi không có việc gì đi vào, ngay từ đầu.” Tôi nói lúc đó, “Nhưng tôi sẽ chịu trách nhiệm.” Và tôi nói, “Hãy nghĩ về điều đó bây giờ, nếu chàng trai đó là người Công giáo, và anh ấy sắp chết; và ông có muốn, bằng bất cứ cách nào, ngăn chặn linh mục ban cho cậu ấy những nghi thức cuối cùng của giáo hội không?”

Ông ấy nói, “Không, tôi sẽ không làm thế.”

19 Tôi nói, “Tôi có ý nghĩa với họ nhiều như linh mục làm với một người Công giáo.”

20 Và ông ấy nói, “Được rồi,” và cuối cùng ông ấy đã đồng ý. Ông ấy đã mặc cho tôi giống như một người Ku Klux Klan, thuộc loại nào đó, tất cả những thứ này trên tôi, và—và đưa tôi vào đó với cậu bé này, đang hấp hối.

21 Người mẹ và người cha quỳ gối phía bên kia. Và tôi đã cầu nguyện chỉ một lời cầu nguyện đơn sơ nhỏ bé, “Lạy Chúa Jêsus, Con tin Ngài sẽ làm sống lại cậu bé này, dựa trên nền...tảng đứcc tin của người cha và người mẹ này,” và đặt tay tôi trên cậu bé. Cậu ấy đã bất tỉnh trong ba ngày, khoảng ba ngày, tôi tin vậy, và chỉ thở thoi thóp. Và tôi đứng dậy, nói, “A-men.” Đã cầu nguyện khoảng một lát, và đứng dậy.

22 Và người cha già ôm lấy người mẹ, và nói, “Hãy nghĩ về điều đó, em yêu quý, con trai của chúng ta được chữa lành!” Không có dấu hiệu về điều đó chút nào. Và họ cứ ôm nhau, và cảm ơn Chúa.

23 Và cô y tá nhỏ, đúng hơn là, một phụ nữ trẻ, cô ấy có lẽ khoảng mười tám, hai mươi tuổi. Cô ấy có khăn choàng y tá của mình, và cô ấy...hay là, cô ấy là một y tá tốt nghiệp. Và cô ấy nói, “Thưa ông, tôi e rằng ông không hiểu.” Cô ấy nói, “Cậu bé sắp chết.”

Ông ấy nói, “Ồ, không. Cậu bé sẽ sống.” Người cha đã tin vậy.

24 Và nói, “Làm sao ông có thể hành động như thế, và của ông... ông biết con trai mình sắp chết, dưới một cảm tưởng sai lầm như ông đã được ban cho?”

Nói, “Đó không phải là cảm tưởng sai lầm.” Ông ấy...

25 Cô ấy nói, “Nhìn kia.” Bây giờ tôi có thể...Có thể có một bác sĩ đang ngồi đây. Tôi không biết điều này về y học, và các công cụ của thuật ngữ y khoa. Họ cho cậu ấy loại điện tâm đồ nào đó, và tìm cậu ấy rất yếu. Nó đã thấp từ lâu. Bác sĩ nói...Y tá nhắc lại bác sĩ, nói rằng ông...“Điều đó chưa bao giờ được biết đến trong lịch sử, nếu một trái tim từng đập chậm như vậy, thì nó từng sống lại.”

26 Tôi sẽ không bao giờ quên cái nhìn của ông cụ. Người đó với dáng vẻ người cha già bước đến và đặt tay lên vai cô y tá. Ông nói, “Chị ơi,” ông nói, “đấy, chị đang nhìn vào biểu đồ đó.” Nói, “Đó là tất cả những gì chị biết, là nhìn vào điều đó. Nhưng,” nói, “tôi đang nhìn vào một lời hứa Thiêng liêng.”

27 Chàng trai ấy là một nhà truyền giáo ở Châu Phi bây giờ, có ba người con. Thấy không? Thấy không? Nó phụ thuộc vào những

gì bạn đang nhìn xem, đấy. Ông ấy đã tin.

28 Bây giờ, đó là đức tin giống như vậy, “Nếu Ngài đến đặt tay trên con tôi.” “Nếu Ngài phán Lời, đầy tớ của tôi...” Đấy, đó là điều gì đó mà anh em có. Anh—anh em...

29 Thế thì nó không—không phụ thuộc một hành động. Cụ già đã tin điều đó. Ông đã nắm giữ Điều gì đó.

30 Người đàn bà đã chạm vào áo Ngài. “Nếu tôi chỉ phải chạm vào áo Ngài!” Chính là điều đó. Anh chị em phải nắm giữ đức tin đó, sâu thẳm trong lòng mình. Nó giống như anh chị em nói...

31 Anh em biết đấy, đàn ông các anh, nếu anh—nếu anh là loại chồng đúng đắn, không có người phụ nữ nào trên đời mà anh em yêu thương như vợ mình. Có thể có những người phụ nữ khác có thể đẹp hơn. Có thể có những phụ nữ mà sẽ—sẽ là một—một—một phụ nữ đẹp hơn, và vân vân. Nhưng điều gì đó, nếu anh em thực sự yêu vợ mình, có điều gì đó trong đó mà anh em không để ý cô ấy trông như thế nào. Anh em yêu cô ấy. Và anh em—anh em không biết tại sao, nhưng anh em yêu cô ấy. Và, người nữ, chị em cũng vậy với chồng mình. Các chị, các chị yêu. Và các cô gái trẻ với những người bạn trai của mình; bạn trai với bạn gái. Nếu bạn đã gặp người đó mà bạn biết bạn yêu, có điều gì đó trong đó bạn biết bạn yêu họ.

32 Ồ, đó là điều tương tự về đức tin. Anh em biết nó sẽ xảy ra. Không có một cái bóng nào, cho dù có bao nhiêu người nói trái ngược; anh em vẫn tin điều giống như vậy, bởi vì đó là đức tin chân thật, đích thực. Bây giờ có điều đó tối nay, trong khi chúng ta nói về đề tài này.

33 Tôi đã nói rất nhiều, và đã tham gia những buổi nhóm quá lâu, tôi hầu như không có một sự nghỉ ngơi nào, kể từ lễ Giáng sinh. Và tôi hơi khàn cổ họng, vì sự thay đổi thời tiết, và thời gian, và vân vân.

34 Tôi muốn nói với anh em tối nay về chủ đề, “đánh thức Chúa Jêsus,” hay: *Kêu Cầu Chúa Jêsus Đến*.

35 Từ việc đọc Kinh Thánh của chúng ta, chúng ta thấy rằng đã có một buổi nhóm lớn. Chúa Jêsus đã có cuộc hành trình, làm những điều kỳ diệu, luôn luôn làm điều tốt, và cũng đang làm

những gì đẹp lòng Đức Chúa Trời. Ngài luôn luôn làm vui lòng Đức Chúa Trời, nhưng Ngài không làm vui lòng chính Ngài, Kinh Thánh nói. Và chúng ta thấy rằng Ngài đã được bày tỏ một cách thông suốt về chính Ngài, Ngài là Ai, bởi những công việc của Ngài. Các công việc của Ngài đã xác nhận Ngài là Ai.

³⁶ Và quyền phép đã đi ra từ Ngài. Ngài đã giảng dạy những chuyện ngụ ngôn, suốt ngày, và quyền phép đã ra khỏi Ngài. Và Ngài đã...sẽ đi qua biển, băng qua, qua phía bên kia. Bởi sự hiện hữu của Ngài, Ngài—Ngài biết có một công việc vĩ đại phía trước, ở phía bên kia. Và Ngài đã rất mệt mỏi. Quyền năng đã ra khỏi Ngài, suốt cả ngày, khi dân sự đã chạm vào Ngài bởi đức tin của họ, để tin Ngài, và vân vân. Và Ngài đã có...

³⁷ Quyền phép đã ra khỏi Ngài, và Ngài mệt mỏi. Vì vậy Ngài đi trở lại phía sau con tàu và nằm xuống trên một cái gối, Kinh Thánh nói với chúng ta, để nghỉ ngơi một chút trong khi con thuyền đang băng qua biển, băng qua Biển Ga-li-lê, một cơ hội để nghỉ ngơi một chút.

³⁸ Các môn đồ của Ngài nhắc mái chèo lên, và giương buồm lên, và đúng như những người đi biển sẽ làm. Họ, đó là những gì của họ, nhiều người trong họ, nghề nghiệp của họ. Họ là những người đánh cá ở đó trên biển, và—và họ biết cách điều khiển những con thuyền này. Và họ đã trở lại với sự cơ hội của họ, thật sự có một thời gian vui mừng tuyệt vời, một thời giờ hân hỉ, có lẽ đang nói về những điều đã xảy ra ngày đó.

³⁹ Anh em biết đấy, có điều gì đó về nó, mà khi chúng ta thấy Chúa Jêsus của chúng ta làm các việc, và có thể biết rằng đó là Ngài, mà không ai khác có thể làm điều đó ngoài Ngài, chúng ta chỉ đơn giản...Khi chúng ta đến với nhau, chúng ta chỉ...Mọi người muốn làm chúng. Mọi người muốn nói điều gì đó, và họ muốn nói về điều đó. Anh em có thể có một buổi nhóm phục hưng tại nhà thờ của mình; mục sư có thể nói một sứ điệp kỳ diệu, hay nhà truyền bá phúc âm, hay có thể là bất cứ ai; hoặc anh em có thể thấy điều nào đó xảy ra, hay điều gì đó trong khu phố, người nào đó đã được chữa lành. Những người hàng xóm đến với nhau và nói về điều đó. “Thật kỳ diệu thay! Anh đã ở đó chưa? Anh nên thấy điều đó. Đó là điều nổi bật nhất.” Có điều gì

đó về các công việc của Đức Chúa Trời làm rung động lòng người hơn bất cứ điều gì khác xảy ra. Có... Thật là một kinh nghiệm khó quên khi chúng ta tiếp xúc với Đức Chúa Jêsus và thấy những điều mà Ngài làm, đường lối của Ngài thật vĩ đại và kỳ diệu.

⁴⁰ Bây giờ chúng ta thấy rằng họ đang vui mừng vì những công việc đã được thực hiện trong sự phục hưng ngày đó, và có lẽ tôi sẽ ví sánh giống như chúng ta, tối nay, theo cách tương tự.

⁴¹ Bây giờ chúng ta vừa chứng kiến một trong những cuộc phục hưng vĩ đại nhất, Tôi tin, rằng thế giới đã từng thấy, trong mười, mười lăm năm qua. Đó là một—một sự phục hưng, không chỉ giống như những ngày của Billy Sunday, hay những ngày của sự phục hưng xứ Wales, hay những ngày của—của cuộc phục hưng Wesleyan, hay cuộc phục hưng Moody, hay cuộc phục hưng Billy Sunday, nó đã là một vấn đề lan rộng trên toàn thế giới, khắp thế giới. Những buổi nhóm chữa lành vĩ đại và những ngọn lửa phục hưng lớn trên thực tế đã cháy trên mọi ngọn đồi trên thế giới. Ngay tối nay, trên đường đi qua các vùng đất ở Châu Phi, ở Trung Quốc và Nhật Bản, Phúc âm này đang được rao giảng, và mọi người đang được chữa lành ngay chính phút này, khắp nơi trên thế giới. Đó là một trong những cuộc phục hưng vĩ đại nhất, bởi vì, tôi tin, đó là một trong những cuộc phục hưng cuối cùng mà thế giới này sẽ thấy, một cuộc phục hưng lan rộng khắp thế giới.

⁴² Nhưng bây giờ, trong vài năm qua, nó đã yên lặng. Anh em không nhận thấy sự nhiệt tình trong dân sự, điều đó đã từng có.

⁴³ Tôi nhớ về việc có đặc ân, bởi Đức Thánh Linh, để làm mũi nhọn dẫn đầu sự phục hưng đó mà đã bắt đầu, khi Thiên sứ đó của Chúa hiện ra trên sông và nói điều đó, cách đây khoảng nhiều năm. Và thấy điều đó xảy ra, và thấy nó làm cho lòng các mục sư bùng cháy, ở khắp mọi nơi, những cuộc phục hưng đã bùng nổ. Ồ, anh em có thể chỉ đơn giản bước vào một tòa nhà, và mọi người chỉ đứng dậy ra khỏi giường nhỏ và cáng của họ, và bước đi, được chữa lành. Anh em thậm chí không phải nói một lời. Chỉ—chỉ là ở đó, tất cả chỉ thế thôi.

⁴⁴ Tôi nhớ một đêm ở Vandalia, Illinois. Tôi bước vào buổi nhóm, và không còn ở trong buổi nhóm hơn năm phút nữa, và

không có một người yếu đuối nào ở khắp nơi, bất cứ nơi nào. Những chiếc xe lăn bị đẩy ra và chất thành đống. Người mù đang nhìn thấy, và người câm điếc đang nói, và—và chỉ đơn giản là... Thánh Linh của Chúa đã hiện diện, và Ngài vừa chữa lành cho cả nhóm họ. Bây giờ đó là khi anh em có thể làm điều gì đó, khi sự phục hưng đang diễn ra. Nhưng để cho ngọn lửa phục hưng đó tàn lụi, thì anh em hầu như không thể... Dân sự vẫn là những Cơ-đốc nhân, nhưng họ không được sống lại trong Thánh Linh đó, bầu không khí vĩ đại đó mà làm điều gì đó.

45 Nó giống như trong một lò rèn, trong một tiệm rèn. Bạn phải làm cho sắt nóng lên trước khi bạn đập nó trên cái đe. Nếu không, bạn sẽ không bao giờ giải quyết được vấn đề.

46 Và đó là những gì nó cần để có một sự phục hưng, là mọi người ở dưới sức nóng của Đức Thánh Linh đã mang xuống quyền năng của Đức Chúa Trời và một cuộc phục hưng đang vận hành. Rồi có những buổi nhóm cầu nguyện diễn ra, ngày và đêm, mỗi phút, ở mọi nơi. Ô, người ta thậm chí không muốn rời khỏi vị trí đó!

47 Tôi nhớ ở Jonesboro, Arkansas, khi lần đầu tiên tôi bắt đầu... về buổi nhóm thứ ba của tôi. Đầu tiên ở St. Louis, và sau đó ở Corning, và rồi xuống Jonesboro. Tờ báo đó đã nói, “Hai mươi tám ngàn người trong buổi nhóm.” Trong hai mươi hay ba mươi dặm từ thành phố, vừa được dựng lên những cái lều. Anh em không thể có được một ngôi nhà nông trại để ở, thành phố nhỏ Jonesboro. Và nhiều người đến từ hàng dặm, mang theo những chiếc đèn lồng, đi bộ qua những khu rừng, bắt một—một chiếc xe buýt và đến.

48 Một buổi tối tôi ngồi ngoài đồng vắng, cầu nguyện trước khi buổi nhóm bắt đầu, và tôi thấy những phụ nữ trẻ đến với đôi giày và mang tất dưới cánh tay của họ. Rồi trước khi họ đi xuống đó, hãy dừng lại và phủi bụi khỏi chân họ, và mang tất vào và—và—và giày của họ, và—và đi vào buổi nhóm.

49 Và tôi đã thấy họ đặt những đứa con đau ốm của họ dưới những chiếc xe tải cũ chở bông, và ở lại đó ngày và đêm; giữ những tờ giấy và vải bạt trên họ, trong khi trời đang mưa, cơn

bão đang thổi; không rời khỏi chỗ của họ, chỉ chờ đợi để vào bên trong tòa nhà.

⁵⁰ Đó là nơi người mù được nhìn thấy, người điếc được nghe. Và chúc vạ, tối nay, vượt xa hơn điều đó một trăm dặm, nhưng những ngọn lửa phục hưng đã tàn.

⁵¹ Thấy nhiều người bước lên đó và nói...Cứ chỉ tay, và nói, “Ồ, anh tin không, thưa anh?” Chỉ thế thôi, người đó đã đi ra và đi. Đó là tất cả những gì phải làm. Họ đã tin. Sự phục hưng là một sự vận hành.

⁵² Bây giờ, những môn đồ này đã thấy điều đó, và trong một hình thức nghiệp dư họ đang sống vui vẻ, trong khi Chúa Jê-sus đang nghỉ ngơi, về những gì họ đã thấy làm ngày đó.

⁵³ Và tôi nghĩ sự phục hưng đang làm điều gì đó giống như thế, mà bây giờ chúng ta chỉ đang sống trong một thời kỳ yên lặng, trong khi Ngài đang nghỉ ngơi có lẽ giữa những buổi nhóm, hay sự phục hưng và sự Đến của Ngài. Và chúng ta đang vui mừng về những điều mà chúng ta đã thấy được thực hiện trong suốt thời gian của sự phục hưng này, những công việc vĩ đại và tuyệt vời. Cho dù thế gian nói gì đi nữa, chúng ta vẫn thấy điều đó được thực hiện! Đó là một lời tuyên bố, đó là những sự kiện, nó đã được thực hiện.

⁵⁴ Họ phải đã có một cơ hội, trong khi những cánh buồm đang đi khá tốt, để nói về Ngài, về những hành động của Ngài, về những lời tuyên bố của Ngài, về Chức Mê-si của Ngài. Nhiều người trong họ có thể có...về những môn đồ này, có thể đã nói về những gì họ đã thấy đã làm, người này với người khác.

⁵⁵ Giống như chúng ta, trong suốt thời gian của cuộc phục hưng tại Shreveport, trong suốt thời gian của cuộc phục hưng ở—ở một thị trấn nào khác, chúng ta sẽ nói về nó.

⁵⁶ Bây giờ đó là cách họ đang làm. Có lẽ đó là Si-môn, như chúng ta đã nói về tối hôm qua, nói, “Ồ, khi Anh-rê nói với tôi về Ngài, tôi chỉ hơi nghi ngờ một chút. Nhưng khi Ngài phán với tôi rằng tôi là ai và cha tôi là ai, điều đó đã lấy đi tất cả sự suy đoán của tôi. Tôi—tôi đã tin điều đó lúc đó.”

57 Nó có thể là điều mà Phi-líp có thể đã nói, một số người khác; nó có thể đã được Anh-rê nói. Chúng ta đã nói về người phụ nữ bên giếng, tối hôm qua. Có thể đã nói về cô ấy, khi họ nói điều gì đó như thế này, “Thưa các anh em, anh em biết đấy, thời kỳ lạ lùng của tôi là, khi tôi—chúng tôi đi ra kiếm một ít lương thực. Và chúng tôi trở lại và chúng tôi đang đứng bên ngoài bụi cây, và thấy Ngài đang nói chuyện với người đàn bà xấu nét này. Chúng tôi nghĩ, trong lòng, ‘Điều gì sẽ xảy ra nếu một số thầy tế lễ đến và thấy điều này, Thầy của chúng ta đang nói chuyện với một người đàn bà hạng này, họ sẽ nói gì về Ngài?’ Và rồi chúng ta nhớ làm thế nào chúng ta biết, rằng đã có sự tin cậy nơi Ngài, rằng Ngài đang nói chuyện với bà là vì mục đích nào đó.

58 “Và rồi khi Ngài bảo nàng, ‘Hãy đi kiếm chồng ngươi và đến đây.’ Và nàng nói, ‘Tôi không có chồng.’ Lòng chúng ta nháy nhót biết bao, bởi vì chúng ta nghĩ có một lần đó là thất bại. Chúa Jê-sus đã phán với người đàn bà mà nàng có, hãy đi kiếm ‘chồng’ nàng, khi nàng không có chồng. Anh em còn nhớ cái nhìn mà chúng ta đã có trên mặt nhau khi chúng ta ngạc nhiên, nghĩ rằng tất cả sự tin tưởng chúng ta đã có nơi Ngài, và ở đây nó đã bị đánh mất một cách đột ngột?

59 “Rồi chúng ta thấy, ngay lập tức Ngài đã lên tiếng và phán rằng, ‘Ngươi đã nói sự thật, vì ngươi đã có năm đời chồng, và người mà ngươi có bây giờ không phải là của ngươi.’

60 “Rồi khi bà nhận ra Ngài lúc đó như là Đấng Mê-si, Đấng Mê-si của Đức Chúa Trời, và nói ở đó, rằng, ‘Chúng tôi biết rằng Đấng Mê-si đang đến. Ngài phải là một Tiên tri, vì chúng tôi biết, khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ làm điều này.’ Và lời chứng trong thành phố đó, lời chứng của người đàn bà đó đã làm chứng trên người dân trong thành phố.”

61 Thế thì có thể là Giảng trẻ tuổi đã nói, “Anh biết đấy, tôi sẽ nói cho anh biết điều gì đã làm cho nó có thật với tôi, ngày đó khi Ngài bẻ bánh. Bây giờ, tất cả chúng ta đều đói, và Ngài đã đi vào đồng vắng, và chúng ta không thể tìm thấy Ngài, và ở đó chúng ta đã gặp Ngài. Và tất cả đám đông đến chung quanh, và, điều đầu tiên anh em biết đấy, chúng ta thấy Ngài đang nói, ‘Hãy sai họ vào thành phố, để kiếm một ít thức ăn.’ Và—và Ngài đã

bảo chúng ta hãy ‘nuôi họ’ lúc đó. Và Ngài đã lấy năm cái bánh và hai con cá nhỏ, và Ngài đã bẻ bánh đó ra. Và tôi để ý bàn tay Ngài khi Ngài đưa tay ra lấy một miếng bánh khác, cái bánh đó lại mọc ra. Và rồi khi Ngài đưa tay trở lại, đặt nó vào trong một cái đĩa, rồi đưa tay trở lại, con cá đó lại lớn lên lần nữa. Không chỉ những con cá bình thường, nhưng nó là một con cá đã được nấu chín, đã lớn trở lại rồi.

⁶² “Loại bom nguyên tử gì Ngài đã thả ra, hỡi anh em, đã nấu chín cá, nấu chín bánh, bỏ qua sự lớn lên? Và chúng ta biết Ngài là Đấng Tạo Hóa, nhưng ở đây Ngài đang tạo ra cá và bánh đã nấu chín rồi.”

⁶³ Giảng có thể đã nói điều gì đó như thế này. Ông ấy nói, “Anh biết đấy, khi tôi còn bé, chúng tôi sống dưới gành Giê-ri-cô. Tôi nhớ người mẹ Do Thái của tôi thường dùng đĩa đưa tôi ngủ vào buổi chiều; chộp mắt buổi chiều của tôi. Tôi thường nhìn lên mắt bà ấy, và bà sẽ kể cho tôi nghe những câu chuyện Kinh Thánh.”

⁶⁴ Và, anh em biết đấy, đó là điều tốt cho bất cứ người mẹ nào làm cho con mình. “Hãy dạy cho trẻ thơ con đường nó phải đi.” Sẽ tốt hơn là bật ti-vi lên và xem một số điều này ở đây diễn ra trên ti-vi. Anh em sẽ tốt hơn nếu anh em đọc cho nó một câu chuyện Kinh Thánh, bởi vì nó gây ấn tượng trong tâm trí nhỏ bé của nó.

⁶⁵ Bây giờ nói, “Ông ấy đã từng...Bà ấy thường kể cho tôi nghe về—về câu chuyện của người đàn bà Shu-nem nhận được đứa con trai nhỏ của mình trở lại với sự sống, bởi tiên tri Ê-li. Tôi thích điều đó. Rồi bà thường kể cho tôi nghe về dân sự của chúng ta đi ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Và chúng tôi đã ở ngay trên Sông Giô-đanh. Và bà sẽ chỉ qua sông, và nói, ‘John, họ đã cắm trại ở phía bên kia. Và họ đã ở trong đồng vắng bốn mươi năm, và Đức Chúa Trời đã cho họ ăn ma-na. Quần áo của họ không bao giờ bị sờn rách. Và Đức Chúa Trời đã ban cho họ bánh mì, tươi mới, mỗi buổi sáng.’”

⁶⁶ “Và trái tim trẻ con, nhỏ bé của tôi, tôi thường nói, ‘Mẹ ơi, Đức Chúa Trời có nhiều lò bánh lớn trên bầu trời, và Ngài làm tất cả bánh này, và để các Thiên sứ của Ngài sẵn sàng mang bánh buổi sáng xuống và đặt nó ra trên...?’”

67 “‘Không,’ bà sẽ nói. ‘Giăng, con còn quá nhỏ để hiểu được. Thấy đó, Đức Chúa Trời không có lò nướng trên bầu trời. Ngài không cần lò nướng. Chúng ta phải có những lò nướng. Nhưng Đức Chúa Trời không cần nó, bởi vì Ngài là Đấng Tạo Hóa. Đây, Ngài chỉ phán, và bánh được đặt ra trên...Ngài là Đấng Tạo Hóa.’

68 “Và, hồi anh em, khi tôi đứng đó ngày hôm nay và nhìn xem Ngài lấy miếng bánh đó và bẻ ra, và khi Ngài đưa tay trở lại để kiếm một mảnh khác, nó đã được tạo ra, tôi biết chúng ta không đi theo—đi theo một tiên tri giả. Đó là Đấng Tạo Hóa, chính Ngài, trong Con Người.” Và sự...

69 Thế thì họ có thể đã thảo luận về thái độ của một số người; một số người tin, một số người không tin; và rồi thái độ của Ngài đối với dân sự.

70 Bây giờ, anh em biết đấy, Cơ-đốc giáo đã thay đổi rất nhiều, trong những ngày sau rốt này. Bây giờ anh em phải làm cho con một người, hứa với họ thật nhiều, cho họ thật nhiều, để làm cho họ tin, đến nhà thờ, và hứa với họ rằng họ sẽ có những người cộng tác tốt hơn và mọi thứ. Đó không phải là Cơ-đốc giáo.

71 Cơ-đốc giáo không nuông chiều. Cơ-đốc giáo thì nghiêm khắc. Đúng thế. Đó là một—đó là một—một...Cơ-đốc giáo không phải là một cây trồng trong nhà kính.

72 Hầu hết, một loại cây lai giống là một loại cây trồng trong nhà kính. Anh em phải phun thuốc mọi lúc, giữ cho những con bọ khỏi nó. Đó là bởi vì sự yếu đuối của nó. Và đó là cách anh em phải làm với nhiều Cơ-đốc nhân, hầu như phun cho họ với rất—rất nhiều lời hứa.

73 Anh em, anh em không cần điều đó. Một cây khỏe mạnh thực sự không cần bất kỳ sự phun thuốc nào. Những con bọ tránh khỏi nó.

74 Thật giống như, ngày nay, con người đang cố gắng chiếm lấy các thứ và làm hư hỏng chúng. Đức Chúa Trời, lúc ban đầu, Ngài đã phán, “Hãy để mọi hạt giống sanh ra loại của nó.”

75 Tôi đã đọc trong tạp chí *Reader's Digest* ở đây, nơi họ—họ đang lấy thứ mà chúng ta gọi là bắp lai, và làm cho nó một cái tai đẹp hơn, chắc chắn, một cái tai bắp to đẹp; nhưng nó không

tốt, không có gì với nó. Và họ tạo ra một loại cà chua ngon hơn, nó thậm chí không có vị giống như cà chua, và làm, có một con gà bây giờ thậm chí không có cánh. Sự lai giống! Thấy không?

⁷⁶ Và bây giờ, hãy nhớ, bạn có thể có bắp lai, nhưng bạn không thể trồng lại hạt giống đó. Nó sẽ không sản sinh lại. Nó sẽ chết. Tại sao? Nó không có sự sống trong đó. Bạn phải lai giống nó mỗi lần. Nếu không, nó sẽ cứ tiếp tục sinh sôi. Điều đó cho thấy rằng sự tiến hóa, theo ý tưởng của con người, là sai.

⁷⁷ Anh em có thể lấy một—một con ngựa cái và một con lừa, và lai giống chúng với nhau và có được một con la, nhưng con la không thể tự sinh sản trở lại. Nó đã xong. Chỉ thế thôi. Nó đã xong.

⁷⁸ Và bây giờ họ nói, rằng trong hai mươi năm nữa, nếu họ không ngăn những người này ăn thứ đồ lai tạp này, giống như bắp và lúa mì và những thứ mà họ lai giống, rằng, “Nó đang thay đổi tư thế—dáng điệu của phụ nữ. Họ sẽ không thể có con, trong hai mươi năm nữa. Nó đang giết chết thế hệ.” Nó không có thứ gì trong đó.

⁷⁹ Con người không được tạo ra giống như trước đây. Hãy nhìn con người ngày nay. Tại sao, họ, thường là, những trò chơi bóng rất thô bạo. Bây giờ họ phải đội mũ bảo hiểm; họ giết hàng chục người mỗi năm, đánh vào đầu họ như chuột lang, người đó chết ngay bây giờ; đánh nhau và mọi thứ. Con người được tạo nên từ một đám rác rưởi. Đó là, và đó là bởi vì những thứ lai tạp, và nó đã làm ô nhiễm toàn bộ hệ thống sống của—của chúng ta, toàn bộ nền kinh tế của chúng ta.

⁸⁰ Và—và—và sự lai giống đó, cũng đã xâm nhập vào giáo hội. Thay vì có một nhóm tín đồ Kinh Thánh thực sự thô lỗ, họ đã lai giống nó bởi một giáo phái. Và họ phải, “Tôi đã có *điều này*, tôi đã có *điều kia*; và tôi thuộc về *điều này*, và tôi thuộc về *điều kia*.” Nó lai giống, và thứ đó không thể tự sản sinh lại.

⁸¹ Chúng ta cần một Sách Công vụ lần nữa. Nhưng cách duy nhất anh em sẽ làm là quay trở lại với Kinh Thánh, và tránh xa một số tôn giáo lai căng này.

82 Sự lai giống, phải được chịu chuộng! Không có đức tin! Chỉ là một đám—những chất bột, chỉ bị nhơ nhớp, nuông chiều vào trong đó. “Tôi...” Tôi nói, bạn có phải là Cơ-đốc nhân không? “Tôi là tín đồ Giám Lý.” Bạn có phải là Cơ-đốc nhân không? “Tôi là tín đồ Trưởng Lão. Tôi là người Ngũ Tuần.” Điều đó không có nghĩa đó, đối với Đức Chúa Trời. [Anh Branham bật ngón tay—Bt.]

83 Anh em là Cơ-đốc nhân bởi vì anh em được sinh ra trong Thánh Linh của Đấng Christ, và Lời Đức Chúa Trời sống trong anh em.

84 Anh em biết đấy, tôi luôn thích thú với một con ngựa nhà nòi giống tốt. Anh em biết đấy, nó có giác quan. Anh em có thể—anh em có thể dạy nó mọi thứ, làm những điều cho nó, và nó sẽ học. Nhưng anh em lấy một con la già, anh em không thể làm gì nó. Nó chỉ là một con lừa già tai to dài. Nó ngồi đó, và, anh em có thể nói chuyện với nó, nó sẽ vãnh tai ra, và, “Hả? Hả? Hả?” Đấy, điều đó, nó chỉ là một con lai.

85 Đặt ra trong tâm trí, rất nhiều người được gọi là Cơ-đốc nhân này, lai tạp, tôn giáo con lừa. Anh em nói với họ Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi; nói, “Tôi không tin Nó.” Thấy không? Và vì vậy anh em không thể không bao giờ dạy nó điều gì. Làm sao anh em có thể dạy nó; nó đã chết, dù sao đi nữa. “Giáo hội của tôi tin Nó theo cách này. Của tôi tin Nó theo cách đó.” Nhưng Lời Đức Chúa Trời nói Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi! Tôi không thích một Cơ-đốc nhân lai giống.

86 Tôi thích một—như một con ngựa giống thuần chủng. Nó biết cha mình là ai, mẹ nó là ai, ông và bà của nó là ai. Nó biết tất cả các thế hệ ngay từ đầu.

87 Một Cơ-đốc nhân thuần chủng cũng vậy, người ấy biết Cha mình là Ai. Ngài đến từ Đức Chúa Trời; Ngài là Lời của Đức Chúa Trời, Ngài vẫn giống như Ngài đã từng có. Người là sản phẩm thuần chủng thực sự của Đức Chúa Trời, Lời của Đức Chúa Trời ở trong người, Chúa Jêsus Christ đang bày tỏ chính Ngài.

88 Đám người không tin! Chúa Jêsus muốn rũ bỏ một đám ký sinh trùng ngày nọ, Ngài có quá nhiều người đi theo Ngài. Ngài

đã có các môn đồ của Ngài. Rồi, Ngài có bảy mươi, hiệp hội mục sư. Rồi, Ngài có hội chúng, bởi hàng ngàn. Và rồi Ngài đã tuyên bố điều này, Ngài phán, “Nếu các ngươi không ăn Huyết...ăn thịt của Con người, và uống Huyết Ngài, thì các ngươi không có Sự sống trong các ngươi.”

⁸⁹ Bây giờ anh em nghĩ một bác sĩ y khoa sẽ nói gì, đang ngồi ngoài hội chúng? Anh em nghĩ một người có suy nghĩ nhạy bén sẽ như thế nào, những gì chúng ta gọi là suy nghĩ hợp lý? Ngài không hề giải thích điều đó. Ngài không phải giải thích điều đó. Ồ, bác sĩ sẽ nói, “Hãy tránh xa Người đó. Người đó bị điên. Người đó...Chúng ta sẽ là những ma cà rồng ăn thịt người. Uống Huyết của Người, ăn thịt Người à?”

⁹⁰ Và hội chúng, tôi có thể tưởng tượng vị linh mục nói, “Đây là lúc. Đây là nơi chúng ta đi vào. Ra ngoài đi! Chúng tôi sẽ không bao giờ tham dự một buổi nhóm nào nữa.” Họ đã đi ra. Rồi, Ngài đã đem tất cả họ ra khỏi Ngài.

⁹¹ Rồi Ngài quay lại và Ngài phán với bảy mươi người, Ngài phán, “Các ngươi sẽ nói gì khi các ngươi thấy Con Người lên Trời từ nơi Ngài đến?”

⁹² Bây giờ, bảy mươi người nói, “Con Người lên từ nơi Ngài đến à? Ồ, Ngài đã đưa chúng ta đến chính máng cỏ nơi Ngài được sinh ra. Chúng ta biết mẹ Ngài. Chúng ta đã thấy những bộ quần áo, khăn tả Ngài đã được quấn trong. Ngài được sinh ra ở Bét-lê-hem xứ Giu-đê. Ngài được dưỡng dục trên đây ở Na-xa-rét. Có những người anh em của Ngài, những người chị em của Ngài, và tất cả họ ở với chúng ta. Và rồi Ngài phán, ‘Con Người này đã thăng lên sao?’” Vậy thì, Ngài không giải thích điều đó, Ngài chỉ phán điều đó. Bây giờ, họ không thể giải thích điều đó, họ không thể làm thích hợp nó trong tâm trí của họ. “Ồ,” họ nói, “đây là nơi chúng ta đi vào,” vì vậy họ đi ra. Đó là điều họ có thể chịu đựng được.

⁹³ Họ vẫn có những nhóm giống như vậy. Đúng vậy. Chúng ta vẫn có chúng. Chúng ta để ý.

⁹⁴ Rồi Ngài quay lại. Hãy nhớ, những môn đồ đó cũng không thể giải thích điều đó, nhưng họ có đức tin. Rồi Chúa Jê-sus quay

lại và nhìn mười hai người, và nói, “Các người cũng sẽ đi chứ?”

⁹⁵ Rồi Phi-e-rơ đã nói những lời đáng chú ý đó: “Lạy Chúa, chúng tôi sẽ đi đâu? Vì chúng tôi hoàn toàn tin chắc, chúng tôi biết rằng Ngài có Lời Sự Sống, và chỉ một mình Ngài mà thôi.” Thấy không? Họ không thể giải thích bằng cách nào họ sẽ ăn thịt Ngài và uống Huyết Ngài. Họ không thể hiểu làm thế nào Ngài sẽ đi lên từ nơi Ngài giáng xuống, khi Ngài được sinh ra tại Bết-lê-hem. Họ không thể. Nhưng, hãy xem, đức tin không biết thất bại. Nó được neo chặt. Nó ở lại đó, cho dù có nói gì đi nữa. Nó ở lại đó. Họ đã được định trước cho Sự sống này. Và Ngài đã...Họ ở lại đó.

⁹⁶ Bây giờ những loại khác nhau. Một số người đã tin. Một số người nói, “Một người không bao giờ nói như thế này.” Một số người không tin, và họ nói, “Ồ, điều đó, có thể đã thảo luận về điều đó.”

⁹⁷ Một số người nói, “Một người không bao giờ nói như Người này. Có điều gì đó lạ lùng về Ngài. Những gì Ngài phán, Ngài có thể chứng minh.”Ồ, họ đã nói điều đó, anh em biết đấy, nói, “Ngài không nói chuyện như một thầy tế lễ. Ngài không nói chuyện như một ra-bi. Vì những gì Ngài phán, Đức Chúa Trời ủng hộ nó, Ngài chứng thực những gì Ngài đã phán.”Ồ, chao ôi!

⁹⁸ Lúc đó, chắc hẳn là Giăng trẻ tuổi, nói, “Hãy suy nghĩ về điều đó! Chúng ta có Ngài ở với chúng ta ngay bây giờ. Thật là một sự an ủi tuyệt vời! Thật là một sự bảo đảm tuyệt vời!” Thật là một sự an toàn đối với chúng ta!

⁹⁹ Tôi là một nhà truyền giáo, đi vòng quanh thế giới. Và tôi đã thấy tất cả các loại tôn giáo và tất cả các loại thần mà họ có, các thần ngoại giáo; người Hồi giáo, đức Phật, và đạo Sikh, đạo Jain, ồ, bất cứ cái gì nữa, và các vị thần ngoại giáo của các bộ lạc. Nhưng, mỗi người trong họ, không có ai trong họ đứng ngoài Cơ-đốc giáo. Mỗi người trong số họ, những người sáng lập của họ đã chết, và họ đã có ngôi mộ nơi họ được chôn. Nhưng Cơ-đốc giáo là đạo duy nhất đứng, bởi vì Đấng Sáng Lập của chúng ta đã chết, bị chôn, nhưng đã sống lại, và chúng ta có thể chứng minh rằng Ngài vẫn sống.

¹⁰⁰ Tại mộ của Mohammed, trong hai ngàn năm qua, gần như, đã có một con ngựa trắng, thay đổi lính canh rất nhiều giờ, chờ đợi Mohammed sống lại từ cõi chết và cưỡi xuống thế gian và chinh phục nó.

¹⁰¹ Nhưng Chúa Jêsus đã sống lại từ kẻ chết, đã sống lại trong hai ngàn năm, và ở với chúng ta tối nay. Và rồi khi chúng ta nhìn thấy bóng tối, và thấy sự kết thúc của thời gian, cách nó xảy ra bây giờ, sắp đến những giờ phút mà chúng ta đang sống, trong khi chúng ta đang chèo chính con thuyền trang trọng của cuộc đời, nơi biển cả bão tố, và—và con tàu có thể bị đắm bất cứ lúc nào, những ánh sáng nhỏ này có thể bật ra như *thế*. [Anh Branham bật ngón tay—Bt.] Hay là, chúng ta có thể không bao giờ rời khỏi tòa nhà này tối nay, không ai trong chúng ta. Chúng ta không biết giờ nào sự chết đang đến.

¹⁰² Và thật là một cảm giác an toàn, đối với những môn đồ đó, để biết rằng chính Đấng Tạo Hóa, mà đã xác nhận hoàn toàn chính Ngài là Người đó, đang chèo thuyền với họ.

¹⁰³ Và thật là một ý nghĩ phước hạnh, một hy vọng phước hạnh biết bao, thật là một sự đảm bảo, trong giờ phút đen tối này ở cuối cùng của lịch sử thế giới, để biết Đấng Tạo Hóa đang chèo lái sự sống trang trọng với chúng ta, được an toàn! Những quả bom, bất cứ điều gì có thể đến, hãy để chúng cưỡi, nổ tung, thổi bay, bất cứ điều gì chúng muốn, điều đó không có gì quan trọng đối với tôi, tôi đang chèo thuyền với Đấng Tạo Hóa. Thật là một sự an toàn, trong khi chèo thuyền trên những dòng nước này!

¹⁰⁴ Bây giờ trong khi nói, nói chuyện về Ngài, về những điều vĩ đại mà Ngài đã làm. Sau bữa tiệc phục hưng, Chúa Jêsus có lẽ đang yên nghỉ giống như Ngài hiện có, tôi đã nói, giữa những buổi nhóm phục hưng. Và chúng ta...họ đã được xác nhận rất rõ ràng với Ngài là Ai. Dân sự đã biết Ngài là Ai, về những người mà Ngài đang làm mù mắt. Nhưng những người đã nắm giữ Kinh Thánh, bởi vì họ biết rằng Kinh Thánh...Lời Đức Chúa Trời đã được ban cho, rất nhiều, cho mỗi thế hệ, và lời hứa của thời đại đó phải được ứng nghiệm. Và Ngài đã làm ứng nghiệm chính xác những gì được cho là được thực hiện trong thời của Đấng Mê-si.

Ngài đã đáp ứng mọi tiêu chuẩn. Rồi chúng ta...ông tin chắc rằng Ngài là Người đó.

¹⁰⁵ Nhưng, anh em thấy, Ngài rất bình thường. Ngài không ăn mặc như một thầy tế lễ. Ngài đã có, không, không phải là một nền giáo dục như—như những gì chúng ta sẽ gọi là học vấn. Chúng ta không có báo cáo nào về việc Ngài đi học. Nhưng có điều gì đó về Ngài khác hẳn.

¹⁰⁶ Và rồi Ngài mời họ, khi họ không thể hiểu được, nói, “Hãy tra xem Kinh Thánh, vì trong Chúng các người nghĩ mình có Sự sống Đời đời, và đó là điều làm chứng về Ta. Chúng nói cho các người biết Ta là Ai.”

¹⁰⁷ Và bây giờ, hãy nhớ, tất cả họ đã có điều này trong lòng và đang nghĩ về những điều này. Và trong khi chèo thuyền trên biển, thật họ có thể giống như những đứa trẻ, chừng nào Ngài còn ở trong thuyền với họ.

¹⁰⁸ Bây giờ, thưa bạn, đó là điều nên làm với chúng ta! Cùng Chúa Jêsus Christ đó đã được xác nhận, cùng Đấng Tạo Hóa đó, cùng một Đức Chúa Trời đó, đang ở với chúng ta tối nay. Thật là một sự bảo đảm tuyệt—tuyệt vời, thật là một cảm giác tuyệt vời, để biết rằng sự Hiện diện của Ngài ở đây.

¹⁰⁹ Bây giờ chúng ta thấy, ngay khi họ đang có thời gian tuyệt vời này, đột nhiên, rắc rối đã nảy sinh. Con thuyền lật lư, những cánh buồm bị thổi tung, nước đầy thuyền. Mọi hy vọng sống sót đã biến mất.

¹¹⁰ Bây giờ, điều đó chẳng lạ, giống như bây giờ, khi chúng ta đang đi đến sự kết thúc bây giờ, điều đó chẳng lạ sao? Chúng ta có thể nói về Ngài vĩ đại như thế nào; chúng ta có thể kể Ngài vĩ đại như thế nào, trong hội thánh của chúng ta khi chúng ta làm chứng; chúng ta nói với những người làm của—của chúng ta, những người chủ của chúng ta, Ngài vĩ đại biết bao; chúng ta nói với những người trên đường phố rằng Ngài vĩ đại như thế nào; và, khi rắc rối ập đến, chúng ta bối rối. Thấy không? Chúng ta chỉ...Hiểu không? Những điều mà chúng ta đã chứng kiến Ngài làm, những điều mà chúng ta biết Ngài làm; và chỉ để một chút bệnh tật, hay một rắc rối nhỏ ập đến trong nhà, hãy xem điều gì

xảy ra; tất cả đã tan thành từng mảnh, mọi—mọi hy vọng không còn nữa.

111 Mặc dù họ đã thấy Ngài làm rất nhiều điều; tất cả đều bị lãng quên khi rắc rối ập đến.

112 Giống như bây giờ, chúng ta đã thấy cuộc phục hưng vĩ đại này, chúng ta có lịch sử của những cuộc phục hưng vĩ đại khác, chúng ta có sự Hiện diện của Ngài, chúng ta biết những điều này, và đôi khi rắc rối xảy ra mà chúng ta không thể khắc phục. Chúng...

113 Chẳng hạn như bây giờ, chúng ta gặp rắc rối trong các giáo hội của chúng ta bây giờ. Chúng ta có những rắc rối giáo phái, những tranh cãi trong các giáo hội của chúng ta. Chúng ta không biết điều gì sẽ xảy ra. Chúng ta thấy một điều vĩ đại đang hình thành ở đó. Tất cả chúng ta những người tin trong Kinh Thánh đều thấy điều gì đó sắp xảy ra. Không có ai ngoài những gì biết điều đó.

114 Và tất cả các giáo hội sẽ được đưa vào Hội đồng Giáo hội đại kết đó. Thế thì, khi anh em làm điều đó, anh em sẽ mất đi sự giảng dạy Phúc âm tuyệt vời của mình về Kinh Thánh. Và những người Ngũ Tuần đang thông cảm với điều đó, đi ngay vào đó, giống như một con lợn đang đi đến hàng làm thịt của nó, đúng thế, hội đồng giáo phẩm. Nhiều nhà lãnh đạo Ngũ Tuần lớn đồng ý với họ. Tôi đang nói với các bạn, các bạn đừng bao giờ nhúng tay vào việc như thế. Đó chính xác là những gì Kinh Thánh nói sẽ ứng nghiệm. Đó là con thú và dấu hiệu, và, một cách hoàn hảo, mọi thứ được sắp đặt đúng theo thứ tự, và chúng ta thấy điều này và chúng ta tự hỏi kết quả của nó là gì.

115 Rắc rối xảy ra. Và họ quên rằng chính Đấng mà họ đang nói về, chính Đấng Tạo Hóa, đã ở trong thuyền với họ.

Bây giờ anh em nói, “Ước gì tôi đã có thể nghĩ thế!”

116 Ồ, hãy nhớ, chúng ta vẫn có Ngài, bởi vì Ngài là Lời, luôn luôn. Trong Giăng 1:1, như chúng ta đã nói tối hôm qua, “Ngài là Lời; và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Và chúng ta vẫn có Lời Ngài hướng dẫn chúng ta đến những ý tưởng của Ngài và những việc làm của Ngài cho thời đại này. Thấy không?

Sự...Không phải những ý tưởng Môi-se đã có trong thời của ông, không phải những ý tưởng của các môn đồ, không phải những ý tưởng của Luther, hay Wesley, hay thời đại Ngũ Tuần, hay bất cứ thời đại nào trong số đó. Chúng ta có Kinh Thánh ở đây nói với chúng ta về những gì sẽ xảy ra bây giờ. Thấy không? Chúng ta thấy sự phục hưng Ngũ Tuần trong Kinh Thánh, Lutheran, và tất cả các thời đại hội thánh đó. Chúng ta đã thấy họ. Nhưng chúng ta cũng có lời Kinh Thánh ở đây cho chúng ta biết điều gì sẽ xảy ra bây giờ. Và đó là Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời thông giải Lời của Chính Ngài cho thời đại này mà chúng ta đang sống. Ngài là người thông giải của Chính Ngài. Và, tuy nhiên, chúng ta trở nên bối rối. Đừng bối rối.

117 Các môn đồ của Ngài đôi khi lâm vào những rắc rối về thể chất mà họ không thể khắc phục được, chẳng hạn như bệnh tật, ung thư, vân vân, mà các bác sĩ không thể, không biết làm gì về nó. Chúng ta, giống như họ, quên mất Ai ở trong con thuyền.

118 Họ nên biết rằng Ngài đã biết tất cả những điều này. Ngài biết chúng sẽ xảy ra. Ngài đã...Ngài biết mọi sự, vì vậy Ngài biết điều này sẽ xảy ra. Nó sẽ xảy ra với họ. Tại sao Ngài để điều đó xảy ra? Khi Ngài vào trong con tàu đó, Ngài đã biết điều đó sẽ xảy ra.

119 Ngài biết rằng chúng ta phải đáp ứng tình trạng này, và Ngài đã báo trước cho chúng ta ở đây trong Kinh Thánh nó sẽ là cách đó.

Bây giờ Ngài đang làm gì? Thử thách đức tin của họ.

120 Tại sao Ngài lại để một—một—một người phụ nữ trông xinh đẹp, nhỏ bé, giống như người mẹ ngồi trong xe lăn, như thế? Tại sao Ngài lại để một thanh niên tốt đẹp ở đây, những thanh niên này ngồi trong những chiếc xe lăn này, các quý bà, và vân vân? Tại sao Ngài làm vậy? Và, họ vẫn có thể bị tàn tật, chỉ sống một cuộc sống bình thường. Nhưng có thể có một số người đang ngồi ở đây với bệnh tim, và, nếu Đức Chúa Trời không chữa lành cho anh chị em, anh chị em có thể chết trước khi trời sáng. Đúng vậy. Ngài đã biết điều đó sẽ xảy ra. Có lẽ nó được thực hiện để thử nghiệm đức tin của chúng ta. Đó là lý do tại sao nó được thực hiện cho họ. Ngài đã nói vậy. Thấy không? Bây giờ cũng vậy.

¹²¹ Ngài đã chứng minh Ngài là Ai, bằng những Lời và những dấu hiệu mà Ngài đã chứng minh ở giữa họ, rằng Ngài là Đấng Mê-si được xúc dầu, được chứng thực sẽ đến.

¹²² Và Ngài đã chứng minh giữa chúng ta, bằng phép Báp-têm bằng Đức Thánh Linh và sự trở lại của những điều mà Ngài đã hứa trong thời đại này, mà Ngài sẽ làm. Ngài đã chứng minh rằng Ngài ở đây. Ngài chứng minh rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Và thấy chúng ta có thể dễ dàng bối rối như thế nào trước bất kỳ điều nhỏ nhặt nào không? Chúng ta đừng bao giờ để điều đó xảy ra. Không.

¹²³ Ngài phán, “Nếu Ta không làm những công việc đã được chép về Ta, thì đừng tin Ta.” Và nếu Hội thánh, nếu Đức Thánh Linh ngày nay, không đang làm những việc mà được cho là làm cho thời đại này, thế thì đừng tin Sứ điệp; anh em có quyền không tin Ngài.

¹²⁴ Nhưng Ngài đã hứa rằng những điều này mà Ngài đang làm ngay bây giờ sẽ xảy ra ngay vào lúc này. Vì vậy nó phải làm cho chúng ta cảm thấy rất an toàn, nói, “Tôi sẽ đi đến buổi nhóm. Đức Thánh Linh vĩ đại, tôi hiểu, đang ở trên đó đang bày tỏ những bí mật của lòng dân sự.” Đó chính xác là những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm khi Ngài được khải thị trong những ngày sau rốt. Chúa Jê-sus Christ đã phán, chính Ngài, rằng đó chính xác là những gì Ngài sẽ làm.

¹²⁵ Và Ngài phán, “Thế gian sẽ ở trong tình trạng giống như trong thời Sô-đôm.” Đó thật là chỗ của nó bây giờ. Ngài phán, “Các giáo hội sẽ bị phân rẽ, giống như họ đã có lúc đó,” Lót, người hâm hằm, ở dưới Ba-by-lôn, hay ở dưới Sô-đôm, và dân Sô-đôm. Ngài phán, “Áp-ra-ham, nhóm người được chọn, được gọi ra,” và Ngài đã sai một sứ giả đến với nhóm người được chọn. Và Ngài đã sai hai sứ giả xuống với họ, đại diện cho mỗi người. Và đó chỉ là những gì Ngài đã làm, thậm chí với mọi tên gọi, mọi hành động, mọi hành động, mọi thứ thật hoàn hảo, mọi dấu hiệu, mọi sự biểu lộ, thật hoàn toàn giống nhau. Ngài đã nói điều đó sẽ xảy ra.

¹²⁶ Bây giờ chúng ta sợ hãi về điều gì? Những điều này trên chúng ta để làm gì? Ngài đang thử chúng ta, hãy xem chúng ta

sẽ làm gì về nó. Để ý.

¹²⁷ Ngài phán với họ, “Bây giờ, nếu các người không thể tin Ta, hãy tin những công việc Ta làm; chúng làm chứng Ta là Ai.” Họ nên biết điều đó, nhưng họ đã không biết. Họ...

¹²⁸ Ngài là Đức Chúa Trời, Đấng đã dựng nên, Đấng Tạo Hóa của gió và biển. Nếu Ngài có thể tạo ra gió và biển, Ngài có thể không làm cho họ vâng theo Lời Ngài hơn nữa không? Nếu Ngài đã tạo ra mọi thứ, Ngài không thể làm cho mọi thứ vâng theo sao? Chúng ta hãy nhớ, Ngài cũng đã dựng nên thân thể của chúng ta, chúng cũng sẽ phải vâng theo Lời Ngài. “Ồ,” bạn nói, “nếu tôi có thể chắc chắn về điều đó.”Ồ, chúng ta chắc chắn về điều đó. Ngài ở đây để chứng minh điều đó như vậy. Họ phải tuân theo điều đó. Hãy nhớ. Ngài đã có...

¹²⁹ Khi chúng ta đang nằm xuống, không có gì ngoài một muống tro, Ngài đã hứa sẽ làm cho tro đó sống lại. Ngài đã hứa sẽ làm cho nó sống lại. Thân thể phải vâng lời Ngài. Và đó là khi chúng ta chết, chúng ta yên tâm đảm bảo rằng chúng ta sẽ được sống lại, bởi vì Ngài đã hứa Ngài sẽ làm điều đó. Và lời hứa của Ngài là Lời Ngài, và chúng ta tin. Anh chị em tin vào sự sống lại của thân thể không? Chắc chắn. Nếu không, bạn không phải là Cơ-đốc nhân. Vì vậy chúng ta tin rằng Ngài sẽ khiến chúng ta sống lại vào những ngày sau rốt. Ngài đã hứa làm điều đó. Và đó là gì? Đó là Lời Ngài. Đó là nơi chúng ta đặt cược mọi thứ mà chúng ta có, ngay trên Lời đó.

¹³⁰ Và rồi khi đến lúc mà chúng ta thấy Lời được xác nhận, ở với chúng ta; thì chúng ta giống như các môn đồ, trong trường hợp khác khi họ ở ngoài biển, và—và họ sắp chìm trở lại, trong một dịp khác. Và họ đã thấy Chúa Jêsus bước đi trên mặt nước, và họ hoảng sợ. Họ nói, “Đó là—đó là một con ma. Thật đáng sợ.” Hoảng sợ đó là một linh, và họ kêu lên vì sợ hãi. Điều duy nhất có thể giúp họ, họ đã sợ hãi về điều đó.

¹³¹ Và ngày nay cũng vậy, chính điều duy nhất có thể giúp đỡ mọi người, họ sợ điều đó. Ngài phán, “Đừng sợ. Ấy là Ta đây.” Ngài phán. Làm sao anh em biết đó là Ngài? Ngài được xác nhận bởi Lời Ngài. Đó là cách Ngài đã xác định lần đầu tiên. Đó là cách Ngài xác nhận mọi lúc, bởi Lời Ngài. Để ý.

¹³² Cuối cùng sau khi những môn đồ này...các môn đồ đã tìm thấy, chắc hẳn có một số người trong họ chắc hẳn đã nhận ra rằng Đấng Tạo Hóa vẫn ở với họ.

¹³³ Tôi hy vọng nó làm điều đó với chúng ta, tối nay, vì Hê-bơ-rơ 13:8 nói Ngài không hề thay đổi.

¹³⁴ Rồi họ đã làm gì? Họ đã đánh thức Chúa Jê-sus. “Hãy đi đánh thức Chúa Jê-sus. Hãy đánh thức Ngài, hãy gọi Ngài đến!” Ngài rất dễ được gọi. Họ đã thấy, đã thấy rất nhiều điều mà Đức Chúa Trời đã làm, và—và—và những Lời chứng thực Ngài. Chúng ta cũng vậy. Và không khó để gọi Ngài hành động.

¹³⁵ Họ đánh thức Ngài dậy, và nói, “Ngài...Ngài không quan tâm đến việc chúng ta bị chết mất sao?”

Anh em nói, “Làm sao chúng ta có thể chắc chắn về điều này? Chúng ta có thể chứng minh điều đó không?”

¹³⁶ Giảng 14:12, Chúa Jê-sus phán, “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Điều đó chính xác. Đức tin của chúng ta mang Đấng Christ đến trong sự hiện diện của chúng ta.

¹³⁷ Ngài đã phán trong—trong Lu-ca, chương thứ 17, “Trong những ngày sau rốt khi Con Người được bày tỏ, đó sẽ là một thời giống như Sô-dôm và Gô-mô-rơ.” Chúng ta thấy điều đó đang xảy ra.

¹³⁸ Ngài đã phán, trước khi thời gian đó xảy ra, trong Ma-la-chi 4, rằng, “Sẽ có một Sứ điệp được đưa ra điều đó sẽ khôi phục dân sự trở lại với Đức tin ban đầu mà đã từng được truyền cho dân sự.” Luôn luôn là chương trình của Đức Chúa Trời để làm điều đó. Và rồi kẻ ác sẽ trở thành tro tàn, và người công bình sẽ bước ra trên đôi chân của họ.

¹³⁹ Chúng ta thấy tất cả những lời hứa này. Ngài đang chờ đợi ngay bây giờ cho anh chị em, anh chị em, mỗi người trong anh chị em, gọi Ngài đến. Đang kêu gọi Ngài! Đó là nơi Ngài muốn ở, được gọi xuất hiện hành động. Để ý khi anh em gọi Ngài xuất hiện, vậy thì chúng ta sẽ nói, “Chúng ta hãy đánh thức Ngài.” Thế thì, gọi Ngài để xác nhận Lời Ngài và điều—điều mà Ngài đã hứa làm, cách Ngài sẽ làm. Chúng ta sẽ biết, trong sự khải thị của Chúa Jê-sus Christ trong những ngày sau rốt, sẽ giống như trong

thời Sô-đôm. Ngài đã hứa sự khải thị đó cho Hội thánh, khi Ngài sẽ được bày tỏ. Vậy đừng nghi ngờ và sợ hãi, Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

140 Tôi đã nghe một người đàn bà, lần nọ, khi tôi đang nói về Ngài rất vĩ đại. Bà nói, “Có một điều tôi chống lại sự dạy dỗ của ông, Ông Branham à.”

141 Tôi nói, “Ồ, cảm ơn chị, nếu chị chỉ có một điều.” Tôi nói, “Tôi—tôi hy vọng Đức Chúa Trời chỉ tìm thấy nó theo cách đó.” Và chị ấy nói, “Ồ, ông khoe khoang quá nhiều về Chúa Jêsus.”

142 Tôi nói, “Tôi hy vọng đó là điều duy nhất chống lại tôi.” Và—và tôi nói, “Tôi không khoe khoang đủ về Ngài.”

143 Chị ấy nói, “Ồ, vâng, ông biết đấy.” Nói, “Ông làm cho Ngài là Thần thánh.” Đó là một người đàn bà không tin rằng Chúa Jêsus là Thiên liêng. Bà là một Cơ-đốc nhân Khoa học. Và nói, “Ông làm cho Ngài—ông làm cho Ngài là Thần thánh, làm cho Ngài là Đức Chúa Trời.”

144 Tôi nói, “Ngài hoặc là Đức Chúa Trời, hoặc là kẻ lừa dối vĩ đại nhất mà thế giới từng biết.” Tôi nói, “Ngài...”

145 Nói, “Ồ, tôi có thể chứng minh với ông, bằng Kinh Thánh của ông, rằng Ngài không phải. Ngài chỉ đơn thuần là một nhà tiên tri.”

Tôi nói, “Ngài là một nhà tiên tri, thật sự, nhưng Ngài cũng là Đức Chúa Trời.”

Nói, “Ngài là một con người và Ngài là người phạm.”

Tôi nói, “Điều đó cũng đúng.”

146 Bà nói, “Trên đường đi xuống để khiến La-xa-rơ sống lại từ mồ mả, Thánh Giảng chương thứ 11, nói, Kinh Thánh nói, ‘Chúa Jêsus đã khóc.’”

Tôi nói, “Đúng vậy.”

147 Bà nói, “Ồ, điều đó chứng minh rằng Ngài không thể là Thần thánh, và khóc.”

148 Tôi nói, “Ồ, chao ôi, thưa bà, đó có phải là lý lẽ của bà không?” Tôi nói, “Đó là một người yếu đuối.” Bà nói...Tôi nói, “Đúng, Ngài là Người khi Ngài khóc; nhưng khi Ngài đã cử động thân thể nhỏ

bé của Ngài, duỗi thẳng đôi vai nhỏ bé của Ngài và nói, ‘Hỡi Laxa-rơ, hãy ra,’ và một người đã chết bốn ngày, và đang thối rữa trong mồ mả, đã đứng trên đôi chân của mình và sống lại, điều đó còn hơn cả một con người. Đó là Đức Chúa Trời.”

149 Ngài đã là một người đàn ông, ở ngoài đây trong con thuyền này đêm đó, khi Ngài ở ngoài biển, nơi mà mười ngàn con quỷ biển đã thề rằng chúng sẽ chìm chết Ngài. Con thuyền nhỏ cũ kỹ đó bị quăng ra gần như cái nút chai trên biển đầy bão tố. Ngài là một người đàn ông, mệt mỏi, đang ngủ. Nhưng khi họ đánh thức Ngài và gọi Ngài đến, Ngài đặt một chân lên mạn thuyền và ngược lên, và phán, “Hãy yên đi, lặng đi,” và gió và sóng đã vâng lời Ngài. Đó còn hơn là một con người. Đó là Đức Chúa Trời.

150 Ngài là một con người khi Ngài xuống núi, đói, nhìn trên cây để tìm thứ gì đó để ăn. Ngài là một con người khi Ngài đói. Nhưng khi Ngài lấy năm cái bánh và hai con cá, và cho năm ngàn người ăn, điều đó còn hơn cả một con người. Đó là Đức Chúa Trời ở trong con người đó.

151 Mỗi người mà đã từng đạt tới điều gì đó, là những người đã tin điều đó. Đúng. Các nhà thơ và những người khác tin điều đó, rằng Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ, đang hòa giải chính Ngài với thế gian.

152 Và bây giờ Đấng Christ ở trong Hội thánh, đang hòa giải dân sự với Đức Chúa Trời. Ngài đã hứa làm điều đó. Có lời chép, rằng, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Anh em tin điều đó không? Tôi tin điều đó với tất cả tấm lòng, rằng Ngài chỉ đang chờ đợi để được gọi đến bây giờ. Bây giờ điều duy nhất có thể kêu gọi Ngài hiện diện, là để chúng ta đánh thức Ngài trong chính chúng ta, kêu Ngài hiện ra.

153 Ngài là món quà vĩ đại nhất mà Đức Chúa Trời từng ban cho thế gian. “Đức Chúa Trời thật yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con một của Ngài; hầu cho hễ ai tin Ngài sẽ không bị hư mất; mà có Sự sống Đời đời.” Hãy xem Đức Chúa Trời và sự ban cho của Ngài. Vậy thì, dân sự đã sử dụng sự ban cho của Đức Chúa Trời.

154 Một người đàn bà nhỏ bé, lần nọ, bà tin điều đó, rằng Ngài là sự bày tỏ của Đức Chúa Trời trong xác thịt. Và bà nói, “Nếu tôi

chạm vào áo Ngài, tôi—tôi—tôi sẽ được làm cho khỏe mạnh.”

¹⁵⁵ Bây giờ, bà đã chạm vào áo Ngài. Và Ngài quay lại, và phán, “Ai đã sờ đến Ta? Đấy, quyền phép, sức mạnh, đã ra khỏi Ta.” Bà đã chạm vào áo Ngài. Đó là bà đang sử dụng ân tứ của Đức Chúa Trời. Thấy không? Ngài trở nên yếu đi vì điều đó.

Nhưng khi Ngài đi khỏi nhà của La-xa-rơ...

¹⁵⁶ Hãy nhớ, Thánh Giăng 5:19, Chúa Jêsus phán, “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Con không thể làm điều gì trong chính Ngài, ngoài những gì Ngài thấy Cha đang làm.” Hãy nhớ, Chúa Jêsus Christ không bao giờ thực hiện một phép lạ, không bao giờ làm bất cứ điều gì theo cách siêu nhiên, cho đến khi trước tiên Ngài thấy một khả tượng về những gì phải làm. Bao nhiêu người tin đó là sự thật? Thánh Giăng 5, “Quả thật, không phải những gì Ta nghe, không phải những gì người nào đó nói với Ta; những gì Ta thấy Cha làm, thì Con cũng làm như vậy.” Bây giờ nếu điều đó không phải vậy, thì phần còn lại của Kinh Thánh không phải vậy. “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Con không thể làm điều gì trong chính Ngài; nhưng những gì Ngài thấy Cha làm, thì Con làm. Cha làm, và Ta cũng làm.” Nói cách khác, Ngài chỉ hành động, làm những gì Đức Chúa Trời bảo Ngài làm.

¹⁵⁷ Bây giờ, hãy nhớ, khi Ngài đi ra khỏi nhà của La-xa-rơ, Ngài đã đi nhiều ngày. La-xa-rơ bị đau, và họ đã sai người đi tìm Ngài. Ngài đã không đi. Hai ngày sau, La-xa-rơ bị đau nặng hơn. Vì vậy họ đã sai đi tìm Ngài lần nữa, Ngài vẫn không đi. Rồi khi thì giờ đã định, Cha đã tỏ cho Ngài thấy sẽ xảy ra, La-xa-rơ đã chết. Và Ngài đã quay lại, khi La-xa-rơ chết, phán, “La-xa-rơ đã chết, và Ta vui mừng vì cơ các ngươi Ta đã không ở đó.” Họ muốn Ngài cầu nguyện cho mình, và vân vân. Ngài chỉ làm những gì Đức Chúa Trời bảo Ngài làm, những gì Ngài đã thấy, một khả tượng. Đấy, Ngài đã thấy một khả tượng về những gì phải làm. “Nhưng Ta đi đánh thức người.” Hừ! Thế đấy.

¹⁵⁸ Hãy xem Ma-thê đến gặp Ngài. Bà nói, “Lạy Chúa, nếu Ngài đã ở đây, thì anh tôi đã không chết. Nhưng ngay cả bây giờ, bất cứ điều gì Ngài cầu xin Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ ban nó cho Ngài.” Thấy không?

159 Ngài biết những gì Ngài sẽ làm. Hãy nhìn xem Ngài tại mộ của La-xa-rơ. Ngài phán, “Lạy Cha, Con cảm ơn Cha, Cha đã nghe Con rồi, nhưng Con chỉ nói điều đó cho những người này đứng bên cạnh.”

160 “Hỡi La-xa-rơ, hãy ra!” Và La-xa-rơ đã sống lại từ kẻ chết.

161 Bây giờ, Ngài không hề nói điều gì về việc trở nên yếu đuối ở đó. Đó là Đức Chúa Trời đang sử dụng sự ban cho của Ngài. Và những người sử dụng ân tứ của Đức Chúa Trời thì khác.

162 Vì, Ngài là Lời. “Và Lời sắc hơn gươm hai lưỡi,” Kinh Thánh nói, “và phân biệt những ý tưởng và ý định trong lòng.” Điều đó chứng minh rằng Đức Chúa Trời ở giữa dân sự. Vâng. Chúng ta hãy tin điều đó. Ngài sẵn sàng, theo Lời Ngài, để được gọi đến, tối nay.

163 Bao nhiêu người đau ốm và thiếu thốn ở đây, hãy giơ tay lên. Chúng ta hãy xem bàn tay của anh em, bao nhiêu người đau ốm và có nhu cầu, ở bất cứ đâu. Ồ, điều duy nhất Ngài đang chờ đợi là được kêu gọi đến hiện trường. Cứ cầu xin Ngài.

164 Bây giờ điều gì xảy ra nếu Ngài đang đứng đây với bộ đồ này mà Ngài đã ban cho tôi, và anh em đến trước mặt Ngài và nói, “Lạy Chúa Jêsus, con muốn Ngài chữa lành con,” bạn biết Ngài sẽ nói gì không? “Ta đã làm điều đó rồi.”

165 “Ngài đã bị thương vì sự vi phạm của chúng ta; bởi những lần roi của Ngài chúng ta đã được lành bệnh.” Ngài không thể làm điều đó lần thứ hai. Vì vậy, hãy xem, Ngài đã làm điều đó rồi. Anh em phải tin điều đó. Không có gì anh em có thể làm, đáng khen với bất cứ điều gì, để—để kiếm được sự cứu rỗi hay sự chữa lành của mình. Anh em không thể làm gì được về điều đó. Đó là một món quà miễn phí của Đức Chúa Trời. Đấy, đó là ân điển, một món quà miễn phí. Nếu tôi đưa cho anh em một triệu đô-la và anh em cởi trói cho tôi; Tôi đã không đưa nó cho anh em; anh em đã làm điều gì đó cho nó. Thấy không? Sự ban cho của Đức Chúa Trời là miễn phí. Điều duy nhất anh em phải làm là tin điều đó, rằng Ngài đã mua điều này cho anh em, anh em. Ngài... Nó đã được mua rồi. Ngài đã làm điều đó cho bạn. Và không có một người nào trên thế giới...

166 Tôi không biết những gì anh đã có ở đây tại Baton Rouge. Mọi thứ đang cuốn theo đất nước, những sự giả mạo và điều đó. Chúng ta biết đó phải là cách ấy. Nhưng khi một người đến và nói với anh em rằng anh ta có quyền năng để chữa lành anh em, thì anh ta đang nói dối. Chỉ một mình Đức Chúa Trời có thể chữa lành. “Ta là Chúa Đức Chúa Trời người, Đấng chữa lành mọi bệnh tật của người.” Ngài sẽ không chia sẻ sự vinh hiển của Ngài với bất cứ ai. Không có người nào có quyền năng để chữa lành.

167 Nhưng có con người có những ân tứ, để bày tỏ Đức Chúa Trời. Mục sư của anh...[Anh Branham ho—Bt.] (Xin lỗi.) Người đó có thể nhận lấy Đức Chúa Trời, bởi ân tứ của—của...Một giáo sư, người đó có thể giải thích Lời để anh em hiểu Nó. Nếu anh em có đôi mắt nào để nhìn thấy, anh em sẽ hiểu nó. Có một điều khác, có thể là một số ân tứ khác. Nhưng luôn luôn có một ân tứ bày tỏ sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, và, qua đó, chính anh em phải tin nó.

168 Một tội nhân có thể đến đây với bàn thờ như một thanh niên hay thiếu nữ, ở tuổi mười bốn, và họ sẽ mang đến cho anh em những bữa ăn của mình ở đây, và anh em sẽ kêu khóc với Chúa, cho đến khi anh em chín mười tuổi, anh em sẽ không bao giờ được cứu. Nhưng anh em phải chấp nhận trước tiên những gì Ngài đã làm cho anh em. Thấy không? Anh em phải chấp nhận nó, chính anh em. Rồi khi anh em chấp nhận nó, thì Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, đấng trung bảo, để cầu thay trên sự xưng nhận của anh em về những gì anh em tin.

169 Bây giờ điều đó cũng giống như một ân tứ theo cách này. Nó đang lấy tâm trí của chính anh em ra khỏi anh em, và rồi thấy những gì Ngài nói làm.

170 Tôi thấy nhiều người đến bục giảng, họ nhảy lên nhảy xuống và la hét, và nói, “Ồ, Anh Branham, tôi có tất cả đức tin trên thế gian.” Thế thì anh đang làm gì ở đây? Thấy không? Đó là—đó là cảm xúc, và không phải đức tin.

171 Đức tin chân thật không biết bị đánh bại. Nó đã được thực hiện rồi. Nó đã kết thúc rồi. Đức Chúa Trời đã phán vậy, và điều đó đã kết thúc, anh em thấy đấy. “Đức Chúa Trời đã phán vậy!”

Bây giờ nó cũng giống như vậy, bất cứ lúc nào. Khi bạn thực sự tin điều đó, điều đó chạm đến Ngài.

¹⁷² Bây giờ người đàn bà nhỏ bé đó đã chạm vào áo Ngài, bà nói, “Nếu tôi chỉ sờ đến áo của Ngài, tôi sẽ được khỏe mạnh,” và bà đã làm điều đó. Và khi bà thực hiện những gì đức tin của bà muốn bà làm, “rờ vào nó,” Ngài cảm thấy điều đó, đấy, và Ngài quay lại và phán với bà.

¹⁷³ Bây giờ, Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ước gì anh em thật sự tin Đấng Christ, hãy tin! Hãy để đức tin của anh em chạm vào áo Ngài. Và Ngài, ngay bây giờ, là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta. Tất cả chúng ta đều biết điều đó. Và nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, Ngài sẽ phải hành động ngày hôm nay như Ngài đã làm ngày hôm qua nếu Ngài cũng là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm đó. Bây giờ bạn không muốn tin điều đó sao? Chỉ có đức tin nơi Đức Chúa Trời.

¹⁷⁴ Nếu tôi đã nói với anh em một lời nói dối, thì Đức Chúa Trời sẽ không chấp nhận điều đó. Nhưng tôi đã nói với anh em Lễ thật, Ngài sẽ—Ngài sẽ đáp lại Nó. Ngài có trách nhiệm phải ủng hộ Lễ thật.

¹⁷⁵ Chúa Jê-sus phán, “Ta có một người làm chứng.” Và lời chứng là Lời Đức Chúa Trời, dĩ nhiên. Ngài phán, “Ở đó lời Kinh Thánh làm chứng về Ta. Nếu chúng không làm chứng về Ta, thì đừng tin nó.” Thấy không?

¹⁷⁶ Và nếu Kinh Thánh không làm chứng về những gì tôi đang nói với anh em bây giờ, rằng, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” thế thì đừng tin lời Kinh Thánh. Bởi vì, Kinh Thánh đã nói Ngài đã có, và Ngài đã hứa những điều này cho thời đại cuối cùng này. Hãy nhớ, ngay ở cuối thời đại Do Thái, đó là cách Ngài bày tỏ chính Ngài, Đấng Mê-si. Sự kết thúc của thời—thời đại của người Sa-ma-ri, Ngài đã làm giống như vậy. Bây giờ đó là sự kết thúc của thời đại dân Ngoại. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

¹⁷⁷ Hãy đánh thức Ngài trong lương tâm của bạn, mời Ngài đến, trong khi chúng ta cúi đầu.

¹⁷⁸ Lạy Cha Thiên thượng, chỉ một Lời từ Ngài bây giờ sẽ là một sự đầy đủ. Đó sẽ là tất cả những gì chúng con cần, chỉ một Lời từ Ngài. Xin cho mọi người hiểu rõ ràng những gì đã đạt được, những gì chúng con đang cố gắng làm, Chúa ôi, là để—là để cho họ nhận được những lợi ích của Đức Chúa Jêsus mà họ yêu mến và hầu việc, xin cho họ làm điều đó tối nay, Chúa ôi, bởi vì sự chết của Ngài không phải là vô ích, Ngài đã “bị thương vì sự vi phạm của chúng con, bị đau khổ vì sự gian ác của chúng con, bởi sự sửa phạt Ngài chịu chúng con được bình an, và bởi những lần roi của Ngài chúng ta đã được lành bệnh.” Con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, rằng mọi người ở đây, trong sự Hiện diện Thiêng liêng, sẽ hiểu điều này và sẽ có được khả tượng, và sẽ được chữa lành vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Qua Danh Chúa Jêsus Christ, con dâng chính mình với hội chúng này, trước sự tôn vinh và vinh hiển của Ngài. A-men.

¹⁷⁹ Bây giờ hãy thật cung kính, chỉ trong vài phút. Bây giờ chỉ một Lời từ Ngài sẽ có ý nghĩa nhiều hơn tất cả những gì tôi có thể nói, hay bất cứ ai khác có thể nói, bởi vì chính Ngài đang làm điều đó. Ngài là Đấng ấy. Ngài là Đấng Thực Hiện, và chúng ta đang tin rằng—Đức Chúa Jêsus sẽ ban những điều này cho anh em bây giờ, mỗi người.

¹⁸⁰ Bây giờ chúng ta hãy xem mấy giờ. Tôi không biết điều đó. Tôi nói với anh em, để ra khỏi đây đúng giờ, những gì chúng ta được cho là, chúng ta không có thời gian để đưa ra hàng người này. Chúng ta hãy gọi nó trực tiếp ngay từ cử tọa.

¹⁸¹ Bây giờ chúng ta hãy lấy Kinh Thánh, chỉ một phút. Bây giờ Kinh Thánh hứa, trong thời đại này, rằng sự lập lại của Sô-đôm và Gô-mô-rơ sẽ được lập lại. Bao nhiêu người tin điều đó bây giờ, hãy giơ tay lên? Kinh Thánh xác định điều đó bây giờ.

¹⁸² Và rồi đó là điều gì đã xảy ra ở Sô-đôm và Gô-mô-rơ? Đó là Đức Chúa Trời trong hình dạng con người. Và cách mà Áp-ra-ham biết điều đó, là khi Ngài phán, “Tại sao Sa-ra cười trong trại, ở đằng sau? Hay là, tại sao nàng nghi ngờ điều đó, những Lời mà Ngài đã phán là vậy?” Ngài có thể nhận biết những gì Sa-ra đang nghĩ, đằng sau Ngài. Bây giờ anh em thật sự xem liệu điều đó có phải không.

¹⁸³ Vậy thì, điều đó không phải với hội thánh Ba-by-lôn, hay hội thánh Sô-đôm. Không, không. Đó không phải là những người ở dưới đó trong hàng ngũ giáo phái. Không, thưa quý vị, không bao giờ đến với họ. Họ đã có sứ giả của họ. Thấy không?

¹⁸⁴ Nhưng đối với Hội thánh được chọn, Dòng dõi siêu phàm của Áp-ra-ham được cho là tin Lời bất kể hoàn cảnh nào, “Áp-ra-ham đã gọi những điều đã có đó dường như không có vậy.” Đức Chúa Trời đã phán vậy, và Ngài đã tin điều đó. Bây giờ, thưa bạn, tôi—tôi biết rằng Đức Chúa Trời có bốn phạm đối với Lời này, phải tuân giữ Nó.

¹⁸⁵ Bây giờ tôi muốn anh chị em, bất cứ nơi nào anh chị em ở trong tòa nhà, hãy tôn kính trong chốc lát, dù anh chị em ở đâu. Và hãy tin, cứ tin hết lòng.

¹⁸⁶ Bây giờ nếu tôi có thể chữa lành cho cô, nếu tôi có thể chữa lành cho cô bé này mà tấm lòng tôi đang hướng về, nếu tôi có thể chữa lành con người nhỏ bé đó đang nằm ở đó, tôi—tôi—tôi sẽ—tôi sẽ lê bước từ đây đến Bắc Cực, nếu tôi có thể, để làm điều đó, hay bất cứ ai có cảm giác con người. Nhưng tôi không thể làm điều đó mà không thể được. Có lẽ một số anh em ở đó sẽ không sống được chỉ một chút, với căn bệnh ung thư. Nếu tôi có thể chữa lành cho anh chị em, tôi sẽ...Tôi sẽ không thích hợp để đứng trong bục giảng này nếu tôi có thể làm điều đó và không muốn làm điều đó. Vậy thì, tôi không thể. Lòng tôi hướng về anh chị em. Tôi sẽ làm điều đó nếu tôi có thể, nhưng tôi không thể. Không có người nào khác có thể làm điều đó. Đúng vậy. Nhưng, anh em thấy, Chúa Jêsus đã làm điều đó rồi. Thấy không? Và Ngài chỉ đang cố gắng làm cho anh chị em tin điều đó. Nhưng bạn...

¹⁸⁷ Tôi cảm thấy tiếc cho mọi người. Đã có rất nhiều điều làm họ mù lòa, cách *này* và cách *kia*, cho đến nỗi, những người tội nghiệp, hầu như, giống như chiên không có người chăn. Họ không biết phải làm gì. Một người nói *điều này* và một người nói *điều kia*. Đừng suy nghĩ những gì con người đã nói. “Những ngày phép lạ đã qua. Không có chuyện như phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.”

¹⁸⁸ Và, hãy nhớ, Phi-e-rơ đã nói, vào Ngày lễ Ngũ tuần, “Lời hứa dành cho các người và cho con cái các người, và dành cho họ là

những người ở xa, thậm chí bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Thấy không?

¹⁸⁹ Chúa Jêsus đã hứa những điều này sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, rằng Đức Chúa Trời sẽ trở lại trong hình dạng xác thịt con người, giống như anh em và tôi ở đây tối nay, và sẽ làm điều tương tự ngay trước khi thế giới bị hủy diệt. Và thế giới sẽ giống như Sô-đôm. Thấy không? Bây giờ chúng ta có tình trạng đúng Sô-đôm; mọi vị trí, mọi người, mọi thứ đang sắp đặt hoàn toàn chính xác.

¹⁹⁰ Vậy thì đức tin của chúng ta không thể đến với điều đó sao? Chúng ta không thể gọi Ngài đến sao? Hãy gọi Ngài đến. Đức tin của anh chị em là điều duy nhất có thể làm điều đó. Bây giờ anh chị em tin hết lòng, mỗi người trong anh chị em bây giờ.

¹⁹¹ Và tôi muốn hỏi anh chị em đôi điều. Không có thể cầu nguyện nào,...-bất cứ ai ở trên đây, nếu Đức Thánh Linh vĩ đại đó sẽ giáng xuống đây, và bởi sự xúc dầu của anh em và sự xúc dầu trên tôi, và sẽ xác nhận rằng Chúa Jêsus Christ đang làm việc giữa chúng ta như thế này, Ngài có thể làm gì hơn nữa? Không có lời hứa nào khác trong Kinh Thánh, ở trên điều đó. Đó là lời hứa tối cao. Bao nhiêu người biết điều đó? Chắc chắn, là vậy. Đó là—đó là điều cuối cùng dành cho thời đại hội thánh.

¹⁹² Người Do Thái, trong thời kỳ Đại nạn, và trên...ở đó họ có một—một chuyến thăm trở lại đó, nhưng không phải với hội thánh dân Ngoại.

¹⁹³ Đây là điều cuối cùng được hứa với dân Ngoại. Đó là thật. Đấy, đó là những dân Ngoại ở dưới đó ở Sô-đôm, sẽ bị thiêu đốt. Và đó, ở đây là Nàng—Nàng Dâu, là Dòng dõi Hoàng gia của Áp-ra-ham, là Nàng Dâu được gọi ra từ giữa dân Ngoại. Đó là dấu hiệu kết thúc của họ, tất cả về điều đó.

¹⁹⁴ Hãy đánh dấu điều đó trong sách của bạn. Tôi là một ông già. Nhưng chỉ cần đánh dấu nó trong sách của bạn và xem nó có ứng nghiệm, hay không. Thấy đó, bây giờ bạn đang ở sự cuối cùng. Khi nào? Tôi không biết. Tôi đang tìm kiếm Ngài hôm nay. Nếu Ngài không có ở đây ngày hôm nay, tôi sẽ tìm kiếm Ngài ngày mai. Nếu Ngài không có ngày mai, tôi sẽ trông đợi ngày hôm sau.

Nếu Ngài không ở đây năm nay, tôi sẽ trông đợi Ngài vào năm tới. Tôi biết Ngài đang đến. Tôi không biết phút hay giờ, nhưng tôi biết mọi sự đã được ứng nghiệm, sẵn sàng cho sự Cát lên. Hội thánh được gọi ra. Nó sẽ là một bí mật; chỉ biến mất, và đó sẽ là tất cả.

¹⁹⁵ Và thế giới cứ tiếp tục như vậy, người ta rao giảng, và người ta nghĩ họ đang được cứu, hoàn toàn chính xác giống như họ đã làm trong thời Nô-ê, vân vân. Nô-ê bước vào trong con tàu, và mọi người cứ tiếp tục, và thế giới cũng quay như vậy. Hãy suy nghĩ về điều đó! Và, bị hư mất Đờ đờ, nghĩ rằng họ được cứu.

¹⁹⁶ Một số ngày này tôi sẽ mang một cái lều lớn ở đất nước này, và dựng nó lên ở đây, để chúng ta có thể có những buổi nhóm buổi chiều, và những sự hướng dẫn, để anh em có thể hiểu những điều này tốt hơn. Hãy tập hợp tất cả anh em của chúng ta lại với nhau để chúng ta có thể có những buổi nhóm.

¹⁹⁷ Bây giờ nếu Chúa Jêsus Christ làm trọn lời hứa của Ngài, thì chúng ta có bốn phận phải tin Ngài. Tôi muốn tất cả anh chị em, mỗi người trong anh chị em, chỉ có đức tin đơn sơ như con trẻ, để tin Ngài.

¹⁹⁸ Bây giờ khi anh em hầu như bắt đầu với đầu cúi xuống, và bắt đầu cầu nguyện, thưa rằng, “Lạy Chúa Jêsus, bây giờ con biết rằng người đàn ông này không biết con. Và con có nhu cầu. Và chúng con được bảo rằng Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thông sự yếu đuối của chúng con. Nếu Ngài sẽ chỉ để cho ông ấy...Nếu con có thể chạm vào Ngài, chỉ nói qua ông ấy, Lạy Chúa, rằng con sẽ, con biết ông ấy...biết đó là Ngài. Con biết ông ấy không biết con.”

¹⁹⁹ Và đó là cử tọa ở ngoài đó, chỉ là một cử tọa nhiều thành phần; về niềm tin, sự không tin, giả tạo niềm tin; những tội nhân, thánh đồ, và tất cả với nhau.

²⁰⁰ Bây giờ các bạn phải tin. Bây giờ nếu Ngài sẽ làm điều này từ cử tọa này ở đây, tôi muốn mỗi người trong anh chị em ở đây, nói, “Anh Branham, tôi—tôi biết đó là—đó phải là Ngài đang nhìn vào hội chúng như Ngài đã làm lúc đó.” Tôi muốn anh chị em, nếu anh chị em thực sự tin, tôi muốn anh chị em giơ tay lên, nói,

“Lạy Chúa, con tin nhận điều đó với cả tấm lòng, rằng con tin đó là Chúa Jêsus Christ, theo lời hứa của Ngài.” Khấp tòa nhà. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tốt lắm.Ồ, thật tệ là chúng ta đã không có một thánng để ở quanh đây. Đấy, cứ để...Tôi là người mới đối với anh em. Đấy, thật khó. Các bạn chỉ cứ tin.

201 Bây giờ, đó là một Ánh sáng. Đức Chúa Trời là Sự Sáng, chúng ta biết điều đó, Trụ Lửa. Và bây giờ anh chị em chỉ cầu nguyện và chạm vào Nó, và cầu xin Chúa Jêsus đáp lời.

202 Bây giờ tôi nhận mọi linh ở đây dưới sự điều khiển của tôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ, vì sự vinh hiển của Ngài. Bây giờ hãy thật cung kính. Hãy cầu nguyện. Hãy thật cung kính.

203 Bây giờ, Nó đây này. Có một phụ nữ ở ngay trước mặt tôi ở đây. Cô ấy gục đầu xuống, và cô ấy đang cầu nguyện cho sự đau khổ của chính mình. Nếu các bạn muốn ngẩng đầu lên bây giờ, cô ấy đang ở ngay đây trước mặt tôi. Cô có tin hết lòng không? Cô có tin rằng Đức Chúa Trời có thể chữa lành bệnh tiểu đường đó và làm cho cô khỏe mạnh không? Vậy thì, đó là những gì cô có, bệnh tiểu đường. Tôi không biết cô. Cô hoàn toàn xa lạ với tôi. Nhưng cô tin tôi là đầy tớ của Ngài không? Nếu—nếu chúng ta là người lạ với nhau, hãy giơ tay lên, như *thế*, để mọi người sẽ thấy. Thấy không? Được rồi. Đấy, quý cô đây. Và bây giờ cô đang bị bệnh tiểu đường. Và cô tin rằng Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết cô là ai không? Nó sẽ làm cho cô tin chứ? Cô là Bà Martin. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Thấy không? Cô thật có đức tin. Đừng nghi ngờ. Hãy có đức tin.

204 Bây giờ cô ấy đã chạm vào cái gì? Tôi muốn hỏi cử tọa. Cô ấy đã chạm vào cái gì? Có một người đàn bà giơ tay phải lên, và của tôi, cũng vậy, trước mặt Đức Chúa Trời. Thấy không? Cô ấy đã chạm vào Điều gì đó. Chỉ là một người phụ nữ nhỏ bé đơn sơ, nó thực sự, nói cho anh chị em biết sự thật, bây giờ anh chị em thấy đây có phải là sự thật không, nó đã làm cô ấy ngạc nhiên. Cô không biết mình có đức tin nhiều như vậy. Đức tin không phải là điều gì đó bạn chế tạo; đó là điều gì đó bạn có. Thấy không? Cô ấy ngạc nhiên. Thậm chí ngay bây giờ người đàn bà cảm thấy khác hẳn những gì bà đã làm cách đây vài phút. Cô ấy biết điều gì đó đã xảy ra với cô ấy.

205 Ở đây, anh chị em không thấy Ánh sáng đó sao? Đúng thế. Thấy Nó ngay tại đây trên người đàn bà này ngay tại đây, ngay phía sau đây không? Bà ấy đang đau khổ với một...Bà ấy gục đầu xuống. Bà ấy đang cầu nguyện. Nhưng bà ấy đang bị đau lưng. Nếu bà ấy tin hết lòng, bà có thể được chữa lành bệnh đau lưng đó. Chắc chắn.

206 Bà ấy sẽ bỏ lỡ nó, chắc chắn như bất cứ điều gì. Thấy đó, lời cầu nguyện của bà ấy vẫn đang tiếp tục. Lạy Chúa, xin giúp con. Bà DeVille, chính là bà. Đó là ân điển. Người đàn bà đang cầu nguyện, thậm chí không suy nghĩ, thậm chí không nghe tôi nói gì. Bây giờ anh em hỏi bà ấy xem bà ấy có biết tôi không. Đó là bà ấy là ai, và đó là bệnh bà ấy là gì.

207 Vậy bà ấy đã chạm vào cái gì? Đó là sự chứng thực của Chúa Jêsus Christ, Lời, phân biệt những ý tưởng trong lòng.

208 Bà có tin không? Chỉ có đức tin. Cầu nguyện, bất cứ nơi nào. Cứ tin. Đó là tất cả những gì bà phải làm. Cứ tin, cứ tin tôi đã nói với các bạn Lễ thật. Bây giờ, tôi không phải là Ngài. Tôi chỉ là dây tợ của Ngài, chỉ là tôi tợ của Ngài.

209 Ước gì bạn chỉ có đủ đức tin! Tôi không thể gọi anh ấy. Tôi biết rắc rối của anh ấy là gì, nhưng, hãy xem, cứ đợi một thời gian và có lẽ nó sẽ thay đổi. Chắc chắn không phải là không thể, nhưng anh em phải di chuyển ra khỏi dấu hiệu đó. Anh ấy không thể tin cho chính mình. Phải tin cho anh ta.

210 Một phụ nữ bị bệnh thận. Bà ấy không đến từ đây. Bà ấy đến từ Mississippi. Bà sẽ tin hết lòng, Đức Chúa Trời sẽ chữa lành bệnh thận. Bà Palmer, nếu bà tin hết lòng, bà có thể được chữa lành về điều đó. Nó đã lìa khỏi bà. Bật Ánh sáng lên trên bà ấy. Nó đã biến mất khỏi bà ấy. Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Đừng nghi ngờ.

211 Có một bà đang ngồi ngay bên cạnh bà ấy. Bà ấy đang bị viêm khớp. Bà có tin tôi là tiên tri của Đức Chúa Trời không, thưa bà? Bà tin không? Bà có tin nếu Đức Chúa Trời sẽ nói cho tôi biết bà là ai, điều đó sẽ giúp bà tin không? Tên bà là Bà Meadow. Bà tin hết lòng giờ này, bà cũng có thể được chữa lành.

212 Điều đó đã bắt lửa với một phụ nữ bên cạnh bà. Cô ấy, cũng đang ngồi ở đó. Nó đang diễn ra ở đó, ngay xuống hàng. Một bà đang ngồi đó, bà đang bị...Bên cạnh bà, bị bệnh tiểu đường, bệnh tiểu đường. Họ muốn chị ấy đến bệnh viện, nhưng chị ấy từ chối làm điều đó. Chị cũng có một đứa con trai mà chị đang cầu nguyện cho. Người con trai đó không có ở đây, nhưng chị tin Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết điều gì không ổn với người con trai đó không? Anh ấy bị bệnh tim. Chị tin, và Ngài sẽ chữa lành cho chị. Chị có tin Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết chị là ai không? Bà Dufflee, D-u, hai chữ f, l, hai chữ e. Hầu như... Đúng vậy. Đúng thế không, hãy giơ tay lên, giơ tay lên. Được rồi. Bây giờ chị tin, và chị cũng có thể được khỏe mạnh.

213 Anh chị em có tin rằng đó cũng giống như điều mà...Anh chị em tin rằng sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ ở đây bây giờ không? Bao nhiêu người chấp nhận điều đó? Ồ, thật là một sự bảo đảm tuyệt vời! Thật là một sự bảo đảm tuyệt vời!

214 Đấy, các bạn đã làm gì? Các bạn đã đánh thức Ngài. Các bạn đã mang Ngài đến. Ở đây Ngài đang hiện diện. Bây giờ, đừng làm khác đi những gì con thuyền đang nói. Hãy nhớ, Ngài có thể phán, “Hãy yên đi, lặng đi.”

215 Các bạn có tin điều đó với cả tấm lòng không? Nếu các bạn tin vậy, hãy đứng lên trên đôi chân của mình và chấp nhận nó. Hãy đứng lên và nói, “Tôi tin điều đó với cả tấm lòng.” Hãy đứng dậy ngay trên chân mình. “Bây giờ tôi tin.” Đúng vậy, cho dù bạn gặp rắc rối gì, hãy đứng lên, dâng lên Ngài sự Ngợi khen.

216 Lạy Cha Thiên thượng, chúng con mang đến cho Ngài cử tọa này. Họ ý thức rằng Ngài đang ở đây, Chúa ôi.

Xin cho mọi ma quỷ, sự vô tín, xin cho nó lìa khỏi sự nắm giữ của nó, và xin Chúa Jêsus Christ chữa lành tất cả anh chị em.

217 Hỡi Sa-tan, hãy ra khỏi cử tọa này! Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, người phần nộ. 🖱️

64-0319 Kêu Cầu Chúa Jêsus Đến
Trường trung học Denham Springs
Denham Springs, Louisiana Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org